

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst Dz. U. Nr 98 z 2000 r., poz. 1071, zmiana z 2001 r. Dz. U. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Dz. U. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. – Dz. U. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Dz. U. Nr 78, poz. 682) oraz art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 203 ust. 1, art. 211, art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, ze zmianami: z 2001 r. Dz. U. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Dz. U. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717, i poz. 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865, Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703, Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1458 i 1462, Nr 180, poz. 1495, Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Dz. U. Nr 50, poz. 360),

po rozpatrzeniu

wniosku prowadzącej instalacje - Krajowej Spółki Cukrowej S.A. w Toruniu – Oddział „Cukrownia Malbork” w Malborku, z dnia 21.12.2005 r., o wydanie pozwolenia zintegrowanego,

udziela się:

Krajowej Spółce Cukrowej S.A. w Toruniu Oddział „Cukrownia Malbork” w Malborku

pozwolenia zintegrowanego dla:

- instalacji do produkcji cukru, której zdolność produkcyjna w okresie kampanii wynosi około 990 ton cukru/dobę,
- instalacji do produkcji wapna w piecu wapiennym szybowym o zdolności produkcyjnej 100 ton wapna na dobę,
- instalacji do spalania paliw o łącznej nominalnej mocy kotłowni 84,22 MW

położonych w Malborku, przy ul. Reymonta 16/17.

i określa się:

I. Rodzaj prowadzonej działalności

Cukrownia Malbork produkuje cukier biały kat. II, wapno oraz energię ciepłą i elektryczną, w głównej mierze na potrzeby produkcji cukru. Produkcja cukru, wysłodków, melasu oraz wapna ma charakter kampanijny i trwa w okresie jesiennym (od września do stycznia). Instalacja do produkcji cukru wytwarza około 99000 ton cukru białego podczas jednej kampanii. Instalacja do spalania paliw w Cukrowni wytwarza rocznie 132000 MWh energii cieplnej oraz około 14880 MWh energii elektrycznej, w głównej mierze na potrzeby produkcji cukru. Produkcja wapna palonego odbywa się z wydajnością około 10000 t w ciągu kampanii cukrowniczej.

II. Rodzaj instalacji.

1. Charakterystyka techniczna

1.1. Instalacja do produkcji cukru o maksymalnej zdolności przetwarzania ponad 300 ton cukru białego na dobę składa się z ciągu następujących urządzeń technologicznych:

- krojenie buraków
- ekstrakcja cukru
- wyżymanie wysłodków
- oczyszczanie soków (nawapnianie soków, saturacja, siarczynowanie soków i filtracja)

- zagęszczanie soku
- krystalizacja cukru (gotowanie cukrzyca, wirowanie cukrzyca)
- suszenie i chłodzenie cukru

Instalacjami pomocniczymi instalacji do produkcji cukru są:

- przyjęcie buraków
- buraczarnia (dostarczanie surowca, oczyszczanie surowca, mycie),
- instalacja do zakwaszania wody,
- składowanie, segregowanie i pakowanie cukru,
- magazyny cukru,
- melaśniki,
- zbiorniki magazynowe chemikaliów.

Normalna wydajność produkcji to około 99000 ton cukru podczas jednej kampanii cukrowniczej. Oprócz produktu podstawowego powstaje wówczas: ok. 24000 ton melasu, 220000 ton wysłodków i 35000 ton wapna defekosaturacyjnego. W czasie procesu produkcyjnego wytwarzana jest także woda, która stanowi ok. 70% masy buraków. Instalacja zużywa do produkcji cukru ok. 600000 ton buraków cukrowych, 146873 MWh energii cieplnej i elektrycznej oraz ok. 10000 ton wapna palonego i ok. 19 mln m³ gazu saturacyjnego. Głównym odpadem z produkcji są osady z mycia buraków (ok. 80000 ton).

- 1.2. Instalację do produkcji wapna palonego stanowi piec wapienny szybowy o pojemności 150 m³ i wydajności 100 t CaO/d.

Wypalanie wapna określa proces, którego celem jest dokonanie rozkładu węglanu wapnia w temperaturze 900 –1300 °C na tlenek wapnia i dwutlenek węgla.

Typowy proces wypalania wapna wymaga:

- dostarczania odpowiedniej ilości ciepła w temperaturze powyżej 750°C dla podgrzania wapienia i spowodowania jego dekarbonatyzacji, poprzez dysocjację dwutlenku węgla,
- utrzymywania przez odpowiedni czas wysokiej temperatury (zwykle w zakresie 1000 do 1300°C) dla uzyskania wapna palonego o odpowiedniej reaktywności i minimalnej zawartości niedopałów.

Szybkość wypalania zależy od temperatury wnętrza brył wapienia, od jego struktury krystalicznej, wielkości brył, czasu i temperatury wypalania.

Tlenek wapnia powstający w piecu jest następnie transportowany do lasownic i z niego sporządzane jest mleko wapienne. Główny proces produkcji wapna w piecach wapienniczych obejmuje:

- wypalanie wapna w piecu,
- odzysk gazu – powstający w czasie wypalania wapna gaz saturacyjny (dwutlenek węgla) jest pompowany do kotłów saturacyjnych, gdzie reaguje z wodorotlenkiem wapniowym (mlekiem wapiennym) w procesie zobojętniania.

Instalacjami pomocniczymi w procesie produkcji wapna są:

- plac składowy koksu o możliwości przyjęcia 2000 t koksu,
- składowisko kamienia wapiennego o możliwości przyjęcia 14000 t kamienia wapiennego,
- przygotowanie wsadu (odsiewanie).

- 1.3. W skład instalacji do spalania paliw wchodzi:

- dwa kotły typu OSR-32/25,
- kocioł OR 32/40.

Instalacjami pomocniczymi dla instalacji do spalania paliw są:

- stacja uzdatniania wody,
- składowisko węgla kamiennego o maksymalnej możliwości przyjęcia 20 000 t węgla

- 1.4. Instalacjami pomocniczymi wspólnymi obsługującymi wszystkie instalacje IPPC na terenie zakładu są:

- Ujęcie wody powierzchniowej z Kanału Juranda.

Pobór wody zapewniają: zamknięcie szandorowe na jazie usytuowanym w km 1+655 kanału, bezpośrednio przed stopniem jazu zbudowanego dla młyna wodnego, rzędna

piętrzenia wynosi 17,8 m n.p.m. oraz ujęcie powierzchniowe na prawym brzegu kanału w km 1+723 (ujęcie typu brzegowego z ukośnymi przyczółkami kierującymi wodę do komory, gdzie znajduje się wlot rurociągu R1 z koszem i zasuwą na wlocie).

- Ujęcie wody powierzchniowej z rzeki Nogat w postaci dwóch rur stalowych \varnothing 250 doprowadzających wodę grawitacyjnie do studni czerpnej pompowni, zlokalizowane w km 18+100 i pompownia tłocząca wodę z rzeki Nogat do rurociągu R2.
- Instalacja do podczyszczania ścieków przemysłowych składa się z następujących urządzeń i budowli: piaskownika, łapacza bębnowego zanieczyszczeń organicznych, osadnika radialnego, komory fermentacji beztlenowej i dwóch kompleksów zbiorników ziemnych (kompleks I określany jako „Przy Cukrowni” położony w bezpośrednim sąsiedztwie Cukrowni tj. ulic Sikorskiego i Chrobrego, w którego skład wchodzi 8 zbiorników i kompleks II określany jako „Nowa Wieś” położony pomiędzy ulicą De Gaulle’a, Chodkiewicza i Sadową, w którego skład wchodzi 6 zbiorników). Kompleks „Nowa Wieś” wykorzystywany jest w sytuacjach, gdy ilość wód nadmiernych Cukrowni jest większa od ilości, którą może odebrać Przedsiębiorstwo Nogat oraz można zgromadzić w kompleksie „Przy Cukrowni”.

2. Instalacje pomocnicze powiązane technologicznie z instalacją produkcji cukru

2.1. Elektrociepłownia i ciepłownia

Potrzebna w procesie przerobu buraków para technologiczna jest wytwarzana w kotłowni zakładowej, w której zainstalowane są kotły wysokoprężne: dwa typu OSR-32/25 o nominalnych mocach 26,57 MW każdy oraz jeden OR-32/40 o mocy 31,07 MW. Łączna nominalna mocy kotłowni wynosi 84,22 MW.

Jako paliwo wykorzystuje się: węgiel kamienny. Wytworzona para jest rozprężana w Jugoturbinie Karlovač typu O-PR 06,0 o mocy 6 MW i napięciu 6300 V, generator typ GT2-6-01 o mocy 6MW, a para odlotowa jest kierowana do I działu wyparnego. Jednocześnie produkowany jest prąd elektryczny.

Tabela nr 1. Charakterystyka techniczna kotłów

Charakterystyka techniczna	OR-32/40	OSR-32/25
Wytwórca	Sosnowieckie Zakłady Budowy Kotłów w Sosnowcu	Sosnowieckie Zakłady Budowy Kotłów w Sosnowcu
Typ	parowy	parowy
Nominalna moc cieplna	26,57 MW	31,07 MW
Sprawność kotła	75 %	73 %
Współczynnik nadmiaru powietrza	1,8	1,8
Ciśnienie pary na wylocie	2,5	2,5
Wydajność znamionowa	32 Mg/h	32 Mg/h
Ruszt	mechaniczny, łuskowy z podmuchem strefowym	mechaniczny, łuskowy z podmuchem strefowym
Temperatura spalin na wylocie z kotła	200 °C	220 °C
Ilość spalin za kotłem	43 670 Nm ³ /h 6% O ₂	37 332 Nm ³ /h 6% O ₂
Zużycie maksymalne	4 845,8 kg/h	4 142,6 kg/h

2.2. Piec wapienny

Główny proces produkcji wapna w piecach wapienniczych obejmuje: wypalanie wapna w piecu (rozkład węglanu wapnia w temperaturze 900 – 1300°C na tlenek wapnia i dwutlenek węgla zgodnie z reakcją: $\text{CaCO}_3 \leftrightarrow \text{CaO} + \text{CO}_2$) i odzysk gazu - powstający w czasie wypalania wapna gaz saturacyjny (dwutlenek węgla) jest pompowany do kotłów saturacyjnych, gdzie reaguje z wodorotlenkiem wapniowym (mlekiem wapiennym) w procesie zobojętniania. Instalacja składa się z następujących części:

- zasobnika kamienia i koksu,
- bunkru magazynującego kamień przed procesem produkcji wapna,

- bunkru magazynującego koks przed procesem produkcji wapna,
- pieca wapiennego,
- bębna lasującego (lasownica),
- urządzenia tłocząco-oczyszczające CO₂,
- urządzenia oczyszczająco-magazynujące mleko wapienne,
- urządzenia transportowe, międzyprocesowe.

Wydajność produkcyjna pieca wapiennego wynosi 100 Mg CaO/d, w czasie kampanii cukrowniczej zużywa ok. 1 930 Mg koksu i 19 500 Mg kamienia wapiennego. Produkcja wapna palonego wynosi ok. 10 000 ton natomiast gazu saturacyjnego ok. 19 mln m³.

Tabela nr 2. Podstawowe parametry techniczne pieca wapiennego

Producent:	Świdnicka Fabryka Urządzeń Przemysłowych
pojemność użytkowa	150 m ³
wydajność wapna palonego	100 t/dobę
zużycie kamienia wapiennego	195 t/dobę
wydajność gazu saturacyjnego	7 900 m ³ /h
max. zapotrzebowanie koksu	19,3 t/dobę
wydajność cieplna	Q = 5,20 MW (4,45Gcal/h)
współczynnik obciążenia	K = 1,0

Instalacje pomocnicze dla instalacji do produkcji wapna palonego:

- składowisko koksu;
- składowisko kamienia wapiennego.

3. Stosowane technologie

3.1. Ciąg technologiczny

- Krojenie buraków ma na celu uzyskanie optymalnej powierzchni styku buraków z wodą wysładzającą w procesie ekstrakcji. Do otrzymania krajanki stosuje się krajalnice, które dzięki zamontowanym nożom, tną buraki na długie cienkie pasemka zwane krajanką. Uzyskana na krajalnicach krajanka opada na przenośnik taśmowy wyposażony w wagę i jest transportowana do ekstraktorów.
- Ekstrakcja cukru z krajanki buraczanej jest prowadzona w urządzeniach (ekstraktorach) o działaniu ciągłym, w których czynnikiem ługującym cukier z krajanki jest podgrzana do około 70^oC woda, skropliny uzyskane w procesie odparowania wody z soku i woda wysłodkowa zawrócona z procesu wyżymania wysłodków. W procesie wykorzystuje się zasadę przeciwprądu. Proces prowadzony jest w urządzeniach korytowo-ślimakowych, w wyniku, którego otrzymuje się sok surowy oraz wysłodki (wysłodzoną krajankę).
- Wyżymanie wysłodków, które po wyjściu z ekstraktora są kierowane do pras wysłodkowych i wyżymane od 10 do 35 % suchej substancji.
- Oczyszczanie soków (nawapnianie soków, saturacja, siarczynowanie soków, filtracja) Sok surowy pochodzący z ekstrakcji, oprócz cukru (sacharozy) posiada w swym składzie niecukry, pochodzące z buraków, które są wyekstrahowane z krajanki podczas procesu ekstrakcji za pomocą mleka wapiennego i gazu saturacyjnego. Proces oczyszczania jest procesem fizykochemicznym składającym się z następujących etapów: defekacja wstępna, defekacja główna zimna, defekacja główna gorąca, saturacja I, dekantacja i filtracja osadu, saturacja II, filtracja podstawowa i uzupełniająca.
- Zagęszczanie soku stacja wyparna (wyparka) służy do zagęszczenia soku. Zagęszczenie soku odbywa się poprzez odparowanie wody. Powstałe w wyniku odparowania wody opary służą do celów grzewczych w poszczególnych etapach produkcyjnych. Do celów grzewczych służą również powstałe w wyniku kondensacji skropliny zwane kondensatami.
- Krystalizacja cukru (gotowanie i wirowanie cukrzyc). Sok gęsty po przefiltrowaniu na filtrach workowych, oraz odciek A jasny trafiają do zbiornika, skąd jako syrop wykorzystywane są w procesie krystalizacji. Proces krystalizacji polega na zagęszczeniu

roztworu zawierającego cukier, aby uzyskać stan przesylenia, a następnie na wprowadzeniu zarodków cukru i ich dalszego wzrastania.

- Przygotowanie krystalizatu - zagęszczony w warku zarodowym syrop przepompowuje się do krystalizatora, gdzie następuje schłodzenie syropu. Po schłodzeniu syropu do temp. ok. 55 °C do syropu wprowadza się odpowiednią ilość pasty zarodowej (mieszanka alkoholu, gliceryny i kryształków cukru o wymiarach ok. 7 µm). Po krótkim czasie stabilizacji proces schładzania prowadzi się dalej aż do zadanej temperatury. Otrzymany w ten sposób krystalizat o wymiarach kryształków cukru ok. 0,1 mm wykorzystuje się do gotowania cukrzyk zarodowych.
- Suszenie i chłodzenie cukru, cukier biały po wirówkach posiada średnio 0,3-0,5 % wody, która jest usuwana w suszarce cukru ciepłym powietrzem. Cukier po oddaniu wilgoci jest następnie schładzany chłodnym powietrzem. Proces suszenia odbywa się w suszarce cukru.

3.2. Zużycie energii, surowców, materiałów i paliw

Zużycie energii	
- energia cieplna	1 333,26 kWh/t cukru
- energia elektryczna	150,30 kWh/t cukru
Stosowane surowce i materiały	
- burak cukrowy	600 000 Mg
- kamień wapienny	19 500 Mg
- tkaniny i włóknina filtracyjna	2 000 Mg
- worki papierowe	100 000 szt.
- worki polietylenowe	600 000 szt.
- worki big bag	6 500 szt.
- tektura falista	81 500 m ²
- palety drewniane	30 000 szt.
Stosowane paliwa	
- węgiel kamienny	31 514 Mg
- koks	1 930 Mg
- olej napędowy	52 580 Mg
- gaz ziemny	219 100 Mg
- gaz płynny	25,53 m ³
Zużycie wody:	
- woda powierzchniowa	106 939 m ³
- woda miejska rok 2004	19943 m ³

3.3. Stosowane niebezpieczne substancje i preparaty chemiczne

Surowiec/materiał pomocniczy	CAS	Zużycie Mg/a	substancja niebezpieczna	Udział substancji niebezpiecznej
Środki przeciwpienne		15 000	-	-
Środki dezynfekcyjne		5 000	tiokarbaminiany	40%
Soda amoniakalna	497-19-8	20 000	Na ₂ CO ₃	100%
Soda kaustyczna	1310-73-2	20 000	NaOH	100%
Środki przeciwinkrustacyjne np. KEBO DS		13 500	-	-
Flokulant		1 800	-	-
Kwas solny	7647-01-0	10 000	HCl	35%
Kwas siarkowy	7664-93-9	50 000	H ₂ SO ₄	95%
Siarka granulowana	7704-34-9	50 000	S	100%

III. Sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.

1. Metody ochrony środowiska wodnego

- a) Ograniczenie wielkości poboru wody.
 - Zamykanie obiegów wód spławiakowych i wód barometrycznych.
 - Wykorzystywanie skroplin z procesu zagęszczania soku oraz wody wysłdkowej z odwadniania wysłdków.
 - Wykorzystywanie w procesach produkcyjnych wody zawartej w surowcu.
- b) Zmniejszenie negatywnego wpływu na organizmy żywe bytujące w rzece oraz uciążliwości hałasowej w trakcie poboru wód powierzchniowych, poprzez zabezpieczenie komory czerpnej ujęcia siatką oraz zastosowanie grawitacyjnego systemu poboru tych wód.
- c) Magazynowanie ścieków technologicznych w zbiornikach akumulacyjnych, gdzie zachodzi proces samooczyszczania przed odprowadzeniem do komunalnej oczyszczalni ścieków.
- d) Dbłość o dobry stan techniczny ziemnych zbiorników akumulacyjnych.
- e) Usytuowanie rurociągów ścieków przemysłowych ponad poziomem terenu, co uniemożliwia niekontrolowane przedostawanie się zanieczyszczeń do gruntu i wód podziemnych.
- f) Stosowanie w obiegu wód spławiakowych substancji i preparatów (wapno, środki przeciwpienne) poprawiających jakość ścieków i likwidujących uciążliwość odorową, powodowaną rozkładem węglowodanów, co umożliwia wykorzystywanie wód spławiakowych w ciągu całej kampanii.
- g) Stały nadzór nad procesem samooczyszczania ścieków w zbiornikach akumulacyjnych poprzez badanie jakości tych ścieków.
- h) Stały nadzór nad wielkością zużycia wody poprzez pomiar wielkości poboru.
- i) Przestrzeganie instrukcji stanowiskowych.

2. Metody ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza

- a) Ograniczenie SO_2 – zakup węgla i koksu o jak najniższej wartości siarki.
- b) Ograniczenie NO_2 – optymalizacja temperatury spalania, utrzymywanie optymalnego stosunku powietrza do paliwa, zapewnienie możliwie dużej szybkości przenoszenia ciepła.
- c) Ograniczenie CO – prowadzenie procesu spalania z optymalnym obciążeniem, przy którym emisja CO powiązana z NO_x będzie najniższa.
- d) Ograniczenie pyłu, w tym zawieszonego PM_{10} - zakup węgla o niskiej zawartości części mineralnych oraz stosowanie instalacji do oczyszczania spalin – płuczki mokre.
- e) Pozostałości pyłu po płuczce zostają zaabsorbowane w saturatorach i odprowadzana w wapnie posaturacyjnym.
- f) Stały nadzór nad pracą kotłów, ciągła korekta parametrów spalania, dostosowanie obciążeń i układów pracy kotłów do zapotrzebowania na ciepło.
- g) Utrzymywanie we właściwym stanie technicznym urządzeń odpylających – multicyklonów zainstalowanych przy kotłach.
- h) Hermetyzacja procesu i kontrola podawania kamienia wapiennego i paliwa pod kątem pylenia.
- i) Odpowiednie magazynowanie surowców na placach składowych (zwilżanie).
- j) Spalanie dobrej jakości paliwa ze szczególnym uwzględnieniem kaloryczności oraz zawartości siarki i popiołu.
- k) Wykorzystywanie w piecu wapiennym dobrej jakości kamienia wapiennego tj. o dużej zawartości węglanu wapnia.
- l) Ograniczanie uciążliwości odorowych – stosowanie zamkniętych magazynów i zbiorników oraz zasad BHP i procedur nadzoru systemowego

3. Metody zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczenia ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko.

- a) Prowadzenie szkoleń pracowników w zakresie prawidłowego prowadzenia procesów produkcyjnych i obsługowych a także postępowania z odpadami,
- b) Prowadzenie racjonalnej gospodarki środkami używanymi przez pracowników,
- c) Zastępowanie materiałów i substancji powodujących powstawanie odpadów niebezpiecznych, materiałami i substancjami o mniejszej uciążliwości dla środowiska,
- d) Prowadzenie działań mających na celu ograniczenie ilości odpadów w postaci ziemi, kamieni, piasku oraz części organicznych dostarczanych do Cukrowni wraz z burakami,
- e) Oddzielanie części organicznych buraków z wody splawiakowej,
- f) Prowadzenie odwadniania wapna defekosaturacyjnego do zawartości substancji suchej 60%,
- g) Przekazywanie do odzysku odpadów, posiadających właściwości umożliwiające przy aktualnym stanie techniki, technologii i organizacji ich wykorzystanie.

4. Metody zapobiegania powstawaniu hałasu emitowanego do środowiska

Z przeprowadzonej analizy pomiarów akustycznych dla KSC Oddział „Cukrownia Malbork” z uwzględnieniem przyjętych dopuszczalnych wartości hałasu w środowisku wynika, że zakład jest źródłem emisji hałasu do środowiska w czasie trwania kampanii cukrowniczej.

Wielkość propagacji hałasu z Cukrowni można ograniczyć stosując następujące dodatkowe zabezpieczenia i rozwiązania akustyczne:

L.p.	Numer źródła hałasu	Nazwa źródła hałasu	Zalecenia
1	Zw-1	Wentylator kierunkowy ścienny przy kotłowni	Montaż tłumika akustycznego o skuteczności 20 dB
2	Zw-2	Wentylatory wyciągowy przy piecu wapiennym	Montaż tłumika akustycznego o skuteczności 20 dB
3	Zw-3	Punkt załadunku pieca wapiennego	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB
4	Zw-4	Punkt przesiewania kamienia wapiennego	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB
5	ZI-3 do ZL-7	Estakada buraczana wraz z łapaczami lekkich zanieczyszczeń i kamieni	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB
6	Zp-4 do Zp-6	Wentylator kotłowni	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB

IV. Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii.

Zarówno energia cieplna, która wykorzystywana jest do potrzeb grzewczych i technologicznych oraz energia elektryczna, wytwarzane są we własnym zakresie.

Głównymi odbiornikami ciepła w cukrowni są: turbogenerator, stacja ekstrakcji i oczyszczania soku, stacja wyparna i warniki, suszarnia wysłodków, piec wapienny, suszarka cukru, silosy i magazyny cukru, oczyszczalnia ścieków oraz ogrzewanie pomieszczeń.

W zakładzie prowadzony jest nadzór nad procesami energetycznymi. Monitorowana jest ilość zużywanych surowców oraz zużycie energii dla potrzeb własnych. Kontrola taka pozwala m.in. na:

- wykrywanie i eliminowanie nadmiernego i nieracjonalnego zużycia surowców i energii,
- uzyskanie informacji o zużyciu surowców i energii w przeszłości,
- wyznaczenie podstawowej charakterystyki energetycznej procesu w celu umożliwienia przewidywania zużycia surowców i energii w przyszłości,
- bieżące kontrolowanie różnicy pomiędzy rzeczywistym a przewidywanym ich zużyciem.

Jednostkowe zużycie energii cieplnej w Zakładzie wynosi:

- 219,99 kWh/tona buraków;
- 1333,26 kWh/tona cukru;
- 0,79 GJ/tona buraków;
- 4,80 GJ/tona cukru.

Zużycie energii elektrycznej w cukrowni wynosi 150,30 kWh na 1 tonę cukru. Głównymi odbiornikami energii elektrycznej w cukrowni są: pompy, mieszadła, przenośniki, wirówki, sprężarki, wentylatory, oświetlenie.

V. Warunki poboru wód powierzchniowych.

1. Pobór wód powierzchniowych z rzeki Nogat na cele technologiczne w ilości:

1.1. W czasie kampanii i okresie bezpośrednio poprzedzającym kampanię (od 1 września do 15 stycznia)

$$Q_{\text{śr.d}} = 3600 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{\text{max h}} = 800 \text{ m}^3/\text{h}$$

1.2. W okresie między kampaniami (od 16 stycznia do 31 sierpnia)

$$Q_{\text{śr.d}} = 200 \text{ m}^3/\text{d},$$

z ujęcia brzegowego, zlokalizowanego w km 18+100 biegu rzeki, wykonanego w postaci dwóch rur \varnothing 250 mm doprowadzających wodę grawitacyjnie do studni czerpnej pompowni. Za pomocą pomp wody tłoczone są do rurociągu o średnicy \varnothing 350 mm i długości 1600 m, doprowadzającego wody do zbiornika otwartego na terenie zakładu.

2. Pobór wód powierzchniowych z Kanału Juranda na cele technologiczne w ilości:

2.1. W czasie kampanii (od 1 września do 15 stycznia)

$$Q_{\text{śr.d}} = 3600 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{\text{max h}} = 800 \text{ m}^3/\text{h}$$

2.2. W okresie między kampaniami (od 16 stycznia do 31 sierpnia)

$$Q_{\text{śr.d}} = 200 \text{ m}^3/\text{d},$$

z ujęcia brzegowego, zlokalizowanego w km 1+723 biegu kanału (prawy brzeg), z ukośnymi przyczółkami kierującymi wodę do komory, gdzie znajduje się wlot rurociągu o średnicy \varnothing 350 – 400 mm, długości 519 m, z koszem i zasuwą, który doprowadza wody grawitacyjnie do studni zbiorczej na terenie zakładu. Pobór wody z kanału zapewnia zamknięcie szandorowe na jazie usytuowanym w km 1+655, rzędna piętrzenia wynosi 17,8 m npm.

3. Utrzymywanie w należytym stanie technicznym i sanitarnym ujęć i urządzeń do poboru wód.

4. Utrzymywanie we właściwym stanie technicznym znaku zakazu kotwiczenia w miejscu poboru wody z rzeki Nogat.

5. Utrzymywanie w należytym stanie technicznym koryta Kanału Juranda od km 1+605 (tj. 50 m powyżej jazu piętrzącego) do km 0+950 (stopień wodny przy ul Piłsudskiego).

6. Zasady udziału w kosztach utrzymania Kanału Juranda:

6.1. Cukrownia Malbork, Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego w Gdańsku, Urząd Miasta Malborka oraz właściciel Elektrowni Wodnej „Kaskada” w Malborku ponoszą koszty odładzania Kanału Juranda w km od 0+950 do 2+020 w wysokości 25 % każda ze stron.

6.2. Cukrownia Malbork wspólnie z Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego w Gdańsku oraz właścicielem Elektrowni Wodnej „Kaskada” zlokalizowanej w Malborku ponoszą koszty remontów kapitalnych jazu na Kanale Juranda w km 1+655 w wysokości 1/3 kosztów po dokonaniu wspólnych uzgodnień zakresu robót.

6.3. Cukrownia Malbork z właścicielem Elektrowni Wodnej „Kaskada” w Malborku ponoszą koszty remontów bieżących jazu w km 1+655 w wysokości po 50 % każdy.

7. Ww. pobór wód powierzchniowych realizowany będzie z rzeki Nogat lub z Kanału Juranda. W przypadku poboru wód z Kanału Juranda nie będzie pracowało ujęcie na rzece Nogat, natomiast w przypadku poboru wód z rzeki Nogat nie będzie funkcjonowało ujęcie na Kanale Juranda. Łączny pobór wód powierzchniowych z Kanału Juranda i rzeki Nogat wynosi $Q_{\text{śr.d}} = 3600 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{\text{max.d}} = 4200 \text{ m}^3/\text{d}$.

VI. Ilość, stan i skład ścieków

Zakład odprowadza ścieki bytowo – gospodarcze i przemysłowe do oczyszczalni ścieków w Kałdowie Wsi w ilości:

$$Q_{\text{śr.d}} = 600 \text{ m}^3/\text{d}, Q_{\text{max.d}} = 1200 \text{ m}^3/\text{d}$$

Łącznie za rok 2005 – 65236 m³

Ilość ścieków odprowadzanych do oczyszczalni poza kampanią

$$Q_{\text{śr.d}} = 600 \text{ m}^3/\text{d},$$

Tabela nr 3. Dopuszczalne ładunki zanieczyszczeń w ściekach, zgodnie z zawartą umową na odprowadzanie ścieków

Wskaźnik	W okresie kampanii cukrowniczej (kg/d)	W okresie poza kampanią cukrowniczą (kg/d) od dnia 1 marca każdego roku
Zawiesina ogólna	115	115
BZT ₅	950	630
ChZT	1800	1260
Azot ogólny	150	85
Azot amonowy	85	44
Fosfor ogólny	40	20

VII. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii oraz wytwarzania odpadów

1. Warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

1.1. Źródła emisji, urządzenia ochronne oraz miejsca wprowadzania pyłów i gazów do powietrza

Na terenie cukrowni znajdują się następujące źródła emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, odprowadzanych do atmosfery w sposób zorganizowany:

- kotłownia technologiczno - grzewcza,
- piec wapienny,
- kolektor upustu gazu saturacyjnego,
- lasowanie wapna,
- wywiew z saturacji I,
- wywiew z saturacji II,
- wyciąg z pomp próżniowych,
- pakownia – instalacja przesypu cukru,
- pakownia – komora silosu,
- pakownia – segregacja cukru,
- strefa pakowania cukru,
- pakownia – linia pakowania asortymentu.

Źródłami emisji gazów i pyłów do powietrza są źródła energetyczne i technologiczne. Emitowane są następujące zanieczyszczenia:

- dwutlenek siarki SO₂
- tlenki azotu
- tlenek węgla CO
- pył
- amoniak NH₃.

1.1.1. Źródła energetyczne

1.1.1.1. Elektrociepłownia i ciepłownia - emitory E1 i E2

Źródła emisji - trzy kotły konwekcyjne: dwa typu OSR-32/25 i jeden typu OR-32/40 - wspólny emitor E1, urządzenie odpylające – multicyklony typu LURGI o sprawności $\eta = 88\%$.

1.1.2. Źródła technologiczne

1.1.2.1. – Lasownica wapna – emitor E3

Emitorem odprowadzane jest zanieczyszczone powietrze z transportu wapna do lasownicy, urządzenia gdzie wapno palone jest gaszone wodą i powstaje mleko wapienne. Emisja pyłu. Brak urządzeń redukujących zanieczyszczenia.

1.1.2.2. – Piec wapienny – emitor E7

Piec wapienny jest źródłem emisji zanieczyszczeń pyłowych pochodzących z wapna palonego. Unoszący się pył wapna jest odciągany do emitora. Emisja: SO₂, NO₂, CO i pył. Brak urządzeń redukujących zanieczyszczenia

1.1.2.3. Kolektor upustu gazu saturacyjnego – emitor E8

Nadmiar gazu saturacyjnego produkowanego w piecu wapiennym odprowadzany jest pulsacyjnym upustem regulowanym przez zawór bezpieczeństwa. Emisja : SO₂, NO₂, CO. Brak urządzeń redukujących zanieczyszczenia.

1.1.2.4. Stacja saturacji soku I – emitor E9

W procesie oczyszczania soku surowego (defekacji), pod wpływem nawapniania soku, następuje rozkład amidów i wydzielanie się amoniaku. Po defekacji sok jest poddawany saturacji. Nadmiar pary i gazu saturacyjnego, zawierającego niewykorzystany CO₂, NO_x, CO i NH₃ jest odprowadzany emitorem. Brak urządzeń redukujących zanieczyszczenia.

1.1.2.5. Stacja saturacji soku II – emitor E10

Emisja: CO₂, NO_x, CO i NH₃. Brak urządzeń redukujących zanieczyszczenia.

1.1.2.6. Wyciąg z pomp próżniowych - stacja warników – emitor E11

Podczas odwirowywania cukrzycy i krystalizacji cukru odprowadzane są z warników opary zawierające amoniak. Proces przebiega w warunkach podciśnienia wytwarzanego przez pompy próżniowe, które powodują odciąg gazów skraplaczy barometrycznych, a zanieczyszczone powietrze odprowadzane jest do atmosfery. Brak urządzeń redukujących zanieczyszczenia

1.1.2.7. Suszarka cukru – emitor E12

Po mechanicznym oczyszczeniu powierzchni cukier dostaje się do suszarki, gdzie jest suszony przy pomocy gorącego i filtrowanego powietrza. W czasie suszenia porywany jest pył cukrowy. Odprowadzane z górnej części suszarki zapyłone powietrze, poprzez filtr mokry trafia do atmosfery.

1.1.2.8. Schładzarka cukru – emitor E13

Cukier po wysuszeniu transportowany jest do chłodziarki fluidalnej, gdzie jest chłodzony do temperatury poniżej 30⁰C. Zapyłone powietrze odciągane jest poprzez, wspólnym dla suszarki i chłodziarki filtr mokry do atmosfery.

1.1.2.9. Pakownia – emitor E14

Instalacja odciąga zanieczyszczone powietrze z segregatorów cukru, urządzeń transportowych oraz strefy pakowania cukru. Odprowadzane powietrze po przejściu przez urządzenie filtracyjne jest wprowadzane poprzez wyrzutnię boczną do atmosfery.

Tabela nr 4. Charakterystyka warunków emisji z emitorów

Kod emitora	Rodzaj emitora	Wysokość	Średnica	Warunki umowne *	Warunki rzeczywiste	Temperatura gazów	Czas pracy okres zimowym	Czas pracy w roku
	punktowy	[m]	[m]	m ³ /h	m ³ /h	K	[h]	[h]
E1 Kociołnia OSR-1 OSR-2 OR	otwarty	70,0	2,0	37 332 37 332 43 670	85 026 85 026 95 117	458 458 473	2400	2400
E3 Lasowanica wapna	otwarty	12,0	0,25 x 0,25	1 189	1 600	333	2400	2400
E7 Piec wapienny	zadaszony	34,0	0,5	8 802	18 929	403	120	120
E8 Kolektor upustu gazu saturacyjnego	zadaszony	19,0	0,20	2 220	2 710	333	2400	2400
E9 Stacja saturacji I	zadaszony	20,0	0,5	7 032	9 465	353	2400	2400
E10 Stacja saturacji II	zadaszony	19,0	0,6	7 032	9 465	353	2400	2400
E11 Wyciąg z pomp próżniowych	boczny	8,0	0,4	1 952	2 317	320	2400	2400
E12 Suszarka cukru	zadaszony	12,0	0,8	49 924	61 200	333	2400	2400
E13 Schładzarka cukru	boczny	11,0	0,45 x 0,55	40 190	43 200	293	2400	2400
E14 Pakownia	boczny	7,0	0,25 x 0,25	15 221	16 500	293	5 160	7200

* - przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych

2.1. Dopuszczalna wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza z instalacji**2.1.1. Dopuszczalna wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych z instalacji elektrociepłowni i ciepłowni**

Tabela nr 5. Emisja zanieczyszczeń dla instalacji elektrociepłowni i ciepłowni

Nr emitora	Źródło emisji	Roczny czas pracy [h/a]	Czynnik powodujący emisję	Zanieczyszczenie	Wielkość emisji	
					Standardy emisyjne w mg/m ³ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	roczna Mg/a
E1	Kocioł OSR-32/25 parowy, z rusztem mechanicznym nominalna moc cieplna N = 26,57 MW sprawność η=73%	2400	spalanie miazłu węglowego S _c =0,71% A _r =17,5% W _r =23000 kJ/kg	SO ₂	2000 (do 31.12.2007 r.) 1500 (od 01.01.2008 r.)	134,12
				Tlenki azotu jako NO ₂	400	34,30
				pył	1000 (do 31.12.2006 r.) 400 (od 01.01.2007 r.)	35,70
E1	Kocioł OSR-32/25 parowy, z rusztem mechanicznym nominalna moc cieplna N = 26,57 MW sprawność η=73	2400	spalanie miazłu węglowego S _c =0,71% A _r =17,5% W _r =23000 kJ/kg	SO ₂	2000 (do 31.12.2007 r.) 1500 (od 01.01.2008 r.)	134,12
				Tlenki azotu jako NO ₂	400	34,30
				pył	1000 (do 31.12.2006 r.) 400 (od 01.01.2007 r.)	35,70
E1	Kocioł OR-32/40 parowy, z rusztem mechanicznym nominalna moc cieplna N = 31,07 MW sprawność η=75%	2400	spalanie miazłu węglowego S _c =0,71% A _r =17,5% W _r =23000 kJ/kg	SO ₂	2000 (do 31.12.2007 r.) 1500 (od 01.01.2008 r.)	156,89
				Tlenki azotu jako NO ₂	400	40,12
				pył	1000 (do 31.12.2006 r.) 400 (od 01.01.2007 r.)	41,76
E1	Trzy kotły razem OSR-32/25 OSR-32/25 OR-32/40 nominalna moc cieplna ΣN = 84,22 MW	2400	spalanie miazłu węglowego S _c =0,71% A _r =17,5% W _r =23000 kJ/kg	SO ₂	2000 (do 31.12.2007 r.) 1500 (od 01.01.2008 r.)	425,13
				Tlenki azotu jako NO ₂	400	130,47
				pył	1000 (do 31.12.2006 r.) 400 (od 01.01.2007 r.)	113,16

Tabela nr 6. Emisja roczna zanieczyszczeń dla elektrociepłowni

Rodzaj zanieczyszczenia	Dopuszczalna emisja roczna (Mg)
Dwutlenek siarki	425,13
Tlenki azotu jako NO ₂	108,72
Pył	113,17

2.1.2. Dopuszczalna wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych z instalacji do produkcji cukru

Tabela nr 7. Emisja zanieczyszczeń dla instalacji do produkcji cukru

Nr emitora	Źródło emisji	Roczny czas pracy [h/a]	Czynnik powodujący emisję charakterystyka	Zanieczyszczenie	Wielkość emisji	
					maksymalna dopuszczalna kg/h	roczna Mg/a
E3	Lasowanica wapna	2400	transport wapna	pył	0,674	1,62
E7	Piec wapienny	2400	spalanie węgla kamiennego - koks S _c =1,0% A _r =12,0% W _r =29 000 kJ/kg	SO ₂ NO ₂ CO pył	6,108 2,090 20,092 17,360	0,73 0,25 2,41 2,08
E8	Kolektor upustu gazu saturacyjnego	2400	nadmiar gazu saturacyjnego	SO ₂ NO ₂ CO	1,26 0,72 6,89	0,523 0,299 2,870
E9	Stacja saturacji I	2400	podawanie CO ₂ do soku surowego	NO ₂ CO NH ₃	1,045 10,046 0,630	2,51 24,11 1,512
E10	Stacja saturacji II	2400	podawanie CO ₂ do soku	NO ₂ CO NH ₃	1,045 10,046 0,630	2,51 24,11 1,512
E11	Wyciąg z pomp próżniowych	2400	krystalizacja cukru w warnikach	NH ₃	0,100	0,24
E12	Suszarka cukru	2400	filtrowanie i suszenie cukru gorącym powietrzem	pył	0,250	0,60
E13	Schładzarka cukru	2400	schładzanie cukru	pył	0,201	0,482
E14	Pakownia	7200	segregacja i pakowanie cukru	pył	0,152	1,10

Tabela 8. Emisja roczna zanieczyszczeń dla instalacji produkcji cukru

Rodzaj zanieczyszczenia	Dopuszczalna emisja roczna (Mg)
Dwutlenek siarki	1,253
Tlenki azotu jako NO ₂	5,99
Tlenek węgla	57,52
Pył	5,88
Amoniak	3,26

2.1.3. Łączna wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych z instalacji

Tabela nr 9. Zestawienie emisji dopuszczalnej z całej instalacji w Mg/a

Nazwa zanieczyszczenia	Emisja roczna Mg/a
Dwutlenek siarki	426,383
Tlenki azotu jako NO ₂	114,71
Tlenek węgla	187,99
Pył ogółem	119,05
Amoniak	3,26

2. Gospodarowanie odpadami

2.1. Wytwarzanie odpadów

2.1.1. Rodzaje i ilości wytworzonych w okresie roku odpadów niebezpiecznych oraz miejsce i sposób magazynowania:

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość	Miejsce i sposób magazynowania odpadu
13 02	Odpadowe oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe		
13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe nie zawierające związków chlorowcoorganicznych	5,0	oznakowane, szczelne metalowe beczki o pojemności 200 dm ³ wiatra magazynowa od ul. Chrobrego – obiekt M18
13 05	Odpady z odwadniania olejów w separatorach		
13 05 02*	Szlamy z odwadniania olejów w separatorach	0,5	zamknięty, szczelny pojemnik wiatra magazynowa od ul. Chrobrego – obiekt M18
15 01	Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi)		
15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (np. środkami ochrony roślin I i II klasy toksyczności – bardzo toksyczne i toksyczne)	0,2	w opakowaniach po nowych produktach w wydzielonym miejscu w magazynie środków ochrony roślin – obiekt M19
15 02	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne		
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty lub ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	5,0	w oznakowanym, szczelnym pojemniku wiatra magazynowa od ul. Chrobrego – obiekt M18
16 01	Zużyte lub nie nadające się do użytkowania pojazdy (włączając maszyny pozadrogowe), odpady z demontażu, przeglądu i konserwacji pojazdów (z wyłączeniem grup 13 i 14 oraz podgrup 16 06 i 16 08)		
16 01 07*	Filtry olejowe	0,2	oznakowany, szczelny pojemnik metalowy warsztat elektryczny – obiekt M14
16 02	Odpady urządzeń elektrycznych i elektronicznych		
16 02 09*	Transformatory i kondensatory zawierające PCB	1,0	w kartonie po nowych produktach (lub zamykanym pojemniku z tworzywa lub metalowym) na półce w warsztacie elektrycznym – obiekt M14
16 02 10*	Zużyte urządzenia zawierające PCB albo nimi zanieczyszczone inne niż wymienione w 16 02 09	1,0	oznakowany, specjalistyczny pojemnik do PCB warsztat elektryczny – obiekt M14
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	2,0	oznakowany, szczelny, pojemnik warsztat elektryczny – obiekt M14
16 05	Gazy w pojemnikach ciśnieniowych i użyte chemikalia		
16 05 06*	Chemikalia laboratoryjne i analityczne (np. odczynniki chemiczne) zawierające substancje niebezpieczne, w tym mieszaniny chemikaliów laboratoryjnych i analitycznych	0,1	magazynowane selektywnie w oryginalnych, szczelnych i zamkniętych opakowaniach fabrycznych zamykana szafa w laboratorium chemicznym w budynku fabryki – buraczarnia – obiekt M13
16 06	Baterie i akumulatory		
16 06 01*	Baterie i akumulatory ołowiowe	1,0	szczelny, kwasoodporny pojemnik ustawiony na utwardzonym podłożu wiatra magazynowa – obiekt M15
16 06 02*	Baterie i akumulatory niklowo – kadmowe	0,5	szczelny, kwasoodporny pojemnik ustawionej na utwardzonym podłożu warsztat elektryczny – obiekt M14

2.1.2. Rodzaje i ilości wytworzonych w okresie roku odpadów innych niż niebezpiecznych oraz miejsce i sposób magazynowania:

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/a]	Miejsce i sposób magazynowania odpadu
02 01	Odpady z rolnictwa, sadownictwa, upraw hydroponicznych, leśnictwa, łowiectwa i rybołówstwa		
02 01 03	Odpadowa masa roślinna	10 000	luzem na przymie, wybetonowany boks magazynowy obiekt M1 przy osadniku radialnym
02 04	Odpady z przemysłu cukrowniczego		
02 04 01	Osady z czyszczenia i mycia buraków	80 000	zbiorniki wody splawiakowej, 6 osadników ziemnych obiekty M2 i M3
02 04 02	Nienormowany węglan wapnia oraz kreda cukrownicza	35 000	luzem na przymie na utwardzonym placu
02 04 80	Wysłodki	220 000	morke - luzem w przymie na utwardzonym placu suche – w magazynie wysłodków
06 03	Odpady z produkcji, przygotowania, obrotu i stosowania soli i ich roztworów oraz tlenków metali		
06 03 99	Odpady przesiewu i przepału kamienia wapiennego	500	luzem na przymie utwardzony plac koło wapiarni obiekt M6
10 01	Odpady z elektrowni i innych zakładów energetycznego spalania paliw		
10 01 80	Mieszanki popiołowo – żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	16 000	luzem na przymie utwardzony plac w pobliżu osadnika – obiekt M4 i M5
12 01	Odpady z kształtowania oraz fizycznej i mechanicznej obróbki powierzchni metali i tworzyw sztucznych		
12 01 01	Odpady z toczenia i piłowania żelaza i jego stopów	2,0	szczelny oznaczony pojemnik lub kontener magazyn odpadów M7 i M8
15 01	Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi)		
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	40,0	worki foliowe, w paczkach na półce magazyn techniczny M9 i M10
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	10,0	szczelny oznaczony pojemnik pomieszczenie magazynowe M9
15 01 03	Opakowania z drewna	0,4	magazyn odpadów M9
15 01 04	Opakowania z metali	0,5	szczelny oznaczony kontener pomieszczenie magazynowe M8
15 02	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne		
15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne tkaniny do wycierania (szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	10,0	szczelny, zamykany, oznakowany pojemnik wiata magazynowa - obiekt M11
16 01	Zużyte lub nie nadające się do użytkowania pojazdy (włączając maszyny pozadrogowe), odpady z demontażu, przeglądu i konserwacji pojazdów (z wył. grup 13 i 14 oraz podgrup 16 06 i 16 08)		
16 01 03	Zużyte opony	1,0	w regularnych stosach plac przy warsztacie bazy transportowej – obiekt M12
16 01 12	Okładziny hamulcowe inne niż wymienione w 16 01 11	0,1	szczelny oznaczony pojemnik pomieszczenie magazynowe przy warsztacie M12
16 02	Odpady urządzeń elektrycznych i elektronicznych		
16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	0,5	oznaczony pojemnik ustawiony na półce warsztat elektryczny – obiekt M14
16 02 16	Elementy usunięte z zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	0,01	oznaczony pojemnik ustawiony na półce warsztat elektryczny – obiekt M14
16 05	Gazy w pojemnikach ciśnieniowych i zużyte chemikalia		
16 05 09	Zużyte chemikalia inne niż wymienione w 16 05 09	0,01	szczelny, oznaczony, pojemnik zakładowe laboratorium M13
16 06	Baterie i akumulatory		
16 06 04	Baterie alkaliczne (z wyłączeniem 16 06 03)	0,1	szczelny, kwasoodporny pojemnik warsztat elektryczny – obiekt M14
16 06 05	Inne baterie i akumulatory	0,2	szczelny, kwasoodporny pojemnik warsztat elektryczny – obiekt M14
16 08	Odpady różne		
16 80 01	Magnetyczne i optyczne nośniki informacji	0,01	oznakowany pojemnik warsztat elektryczny – obiekt M14
17 01	Odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (np. beton, cegły, płyty, ceramika)		
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów	400	w regularnych stosach lub w kontenerze utwardzony plac
17 01 02	Gruz ceglany	400	w regularnych stosach lub w kontenerze utwardzony plac
17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	10	w regularnych przymach lub w kontenerze utwardzony plac
17 02	Odpady z drewna, szkła i tworzyw sztucznych		
17 02 01	Drewno	1,0	w regularnych stosach lub w kontenerze pomieszczenie magazynowe lub wiata

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/a]	Miejsce i sposób magazynowania odpadu
17 02 03	Tworzywa sztuczne	1,0	szczelny, oznaczony, pojemnik pomieszczenie magazynowe lub wiata
17 03	Odpady asfaltów, smół i produktów smołowych		
17 03 80	Odpadowa papa	10,0	szczelny, oznaczony, pojemnik pomieszczenie magazynowe lub wiata
17 04	Odpady i złomy metalurgiczne oraz stopów metali		
17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz	20,0	szczelny, oznaczony, pojemnik wiata magazynowa – obiekt M15
17 04 02	Aluminium	10,0	szczelny, oznaczony, pojemnik wiata magazynowa – obiekt M15
17 04 05	Żelazo i stal	300,0	w regularnych stosach utwardzony plac – obiekt M8 i M16
17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10	1,0	szczelny, oznaczony, pojemnik wiata magazynowa – obiekt M15
19 12	Odpady z mechanicznej obróbki odpadów (np. obróbki ręcznej, sortowania, zgniatania, granulowania) nie ujęte w innych grupach		
19 12 04	Tworzywa sztuczne i guma	5,0	szczelny, oznaczony, pojemnik pomieszczenie magazynowe – obiekt M9

2.1.3. Sposoby magazynowania wytworzonych odpadów

- odpady powinny być gromadzone selektywnie w wyznaczonym do tego celu miejscu, ogrodzonym, zabezpieczonym przed dostępem osób niepowołanych, na terenie do którego posiadacz odpadów posiada tytuł prawny, w sposób opisany w punkcie 2.1.1. I i 2.1.2. oraz zgodny z obowiązującymi przepisami prawa;
- odpady należy magazynować selektywnie w miejscach zabezpieczających przed niekontrolowanym rozproszeniem odpadu i skażeniem środowiska, wyposażonych w szczelną, utwardzoną posadzkę zapobiegającą ich przedostaniu się do środowiska;
- żużle i popioły należy magazynować w sposób, który zminimalizuje pylenie i rozwiewanie odpadu;
- pojemniki na odpady ciekłe należy ustawić w budynku lub w pomieszczeniu zadaszonym na szczelnym podłożu wykonanym w kształcie niecki o pojemności nie mniejszej niż pojemność największego ze zbiorników lub do szczelnej wanny; pomieszczenia dodatkowo wyposażać w sprzęt gaśniczy i odpowiednią ilość sorbentów neutralizujących ewentualne wycieki odpadów;
- zużyte akumulatory należy, przed umieszczeniem w pojemniku, sprawdzić pod kontem możliwych uszkodzeń obudowy, w przypadku widocznych wad należy akumulator szczelnie opakować, aby zapobiec ewentualnemu wyciekowi elektrolitu;
- odpady magazynowane w stosach, powinny być tak ułożone, aby uniemożliwić ich przemieszczanie i zapewnić bezpieczeństwo pracowników;
- odpady przeznaczone do unieszkodliwienia przez składowanie powinny być gromadzone w wymiennych, zamykanych kontenerach, dostosowanych do mechanicznego załadunku i rozładunku;
- miejsca magazynowania odpadów winny być oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych.

2.1.4. Sposoby gospodarowania wytworzonymi odpadami

- ograniczenie uciążliwości zapachowej magazynowanych odpadów w osadnikach ziemnych poprzez dostosowanie czasu ich gromadzenia do terminów uzasadnionych względami technologicznymi bądź technicznymi oraz poprzez stosowanie możliwych dostępnych technik;
- osady z oczyszczania i mycia buraków po dostatecznym odwodnieniu i wynikającym z procesów technologicznych lub organizacyjnych magazynowaniu, winny być przekazywane do wykorzystania zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym, niebędącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz. U. z 2005 r. nr 75 poz. 3493);
- w momencie załadunku pojazdów odpadami należy podjąć wszystkie możliwe środki ostrożności, które ograniczą do minimum ich szkodliwe oddziaływanie na środowisko.

2.2. Odzysk odpadów

2.2.1. Rodzaje i ilości odpadów innych niż niebezpieczne przewidzianych do odzysku w ciągu roku

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadów Mg/rok	Sposób odzysku
02 04 01	Osady z czyszczenia i mycia buraków	80 000	R-10, R14
06 03 99	Odpady z przesiewu i przepału kamienia wapiennego	500	R-14
10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	100,0	R-14
17 01 01	Odpady z betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów	400,0	R-14
17 01 02	Gruz ceglany	400,0	R-14
17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	10,0	R-14

2.2.2. Dopuszczone metody odzysku

R-10 Rozprowadzanie na powierzchni ziemi w celu nawożenia lub ulepszenia gleby

R-14 Inne działania polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub części

02 04 01 - osady z oczyszczania i mycia buraków – odpady będą wykorzystywane do kształtowania i nawożenia obszarów zielonych na terenie cukrowni (R-10) lub do wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych (R14)

06 03 99 - Odpady z przesiewu i przepału kamienia wapiennego – odpady będą wykorzystywane na terenie własnym Cukrowni, do utwardzania powierzchni (place, drogi wewnętrzne), utwardzanie nie powinno zakłócić stanu wody na gruncie (R-14);

10 01 80 - mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych – odpady będą wykorzystywane do utwardzania i niwelacji dróg, placów na terenie Cukrowni oraz zimowego utrzymania dróg wewnętrznych na terenie Cukrowni (utwardzanie nie powinno zakłócić stanu wody na gruncie) lub do wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych (R14);

17 01 01 - Odpady z betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów – odpady będą wykorzystywane na terenie własnym Cukrowni, do utwardzania powierzchni (utwardzanie nie powinno zakłócić stanu wody na gruncie) lub do wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych, odpady przed zastosowaniem poddaje się kruszeniu w przypadku konieczności dostosowania ich składu granulometrycznego do realizacji konkretnego przedsięwzięcia (R14);

17 01 02 - Gruz ceglany – odpady będą wykorzystywane na terenie własnym Cukrowni, do utwardzania powierzchni, (utwardzanie nie powinno zakłócić stanu wody na gruncie) lub do wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych, odpady przed zastosowaniem poddaje się kruszeniu w przypadku konieczności dostosowania ich składu granulometrycznego do realizacji konkretnego przedsięwzięcia (R14);

17 01 07 - Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06 – odpady będą wykorzystywane do wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych, odpady przed zastosowaniem poddaje się kruszeniu w przypadku konieczności dostosowania ich składu granulometrycznego do realizacji konkretnego przedsięwzięcia (R14).

2.2.3. Sposób magazynowania odpadów przewidzianych do odzysku

Sposób i miejsce magazynowania przewidzianych do odzysku odpadów zostały określone w 1.1.2 i 1.1.3.

2.2.4. Dodatkowe warunki prowadzenia działalności w zakresie odzysku odpadów

- uzyskać decyzję określającą zakres, sposób i termin zakończenia rekultywacji w przypadku odzysku odpadów polegającego na wypełnianiu terenów niekorzystnie przekształconych (takich jak zapadliska, nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowane części tych wyrobisk);
- podejmować działania w celu wyeliminowania lub utrzymania na możliwie najniższym poziomie uciążliwości zapachowych wykorzystywanych osadów z czyszczenia i mycia buraków;

- ograniczyć do minimum w trakcie prowadzonego procesu odzysku rozwiewania odpadów zużli i popiołów oraz odpadów z gruzu betonowego i ceglanego.

2.2.5. Inne sposoby gospodarowania odpadami wymienionymi w pkt. 2.2.1. w przypadku, gdy nie zostaną poddane odzyskowi przez KSC

- przekazywanie odpadów (z wyłączeniem kodu 06 03 99 - odpady z przesiewu i przepału kamienia wapiennego) osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym, niebędącym przedsiębiorcami, do wykorzystania na ich własne potrzeby w ilościach uwzględniających możliwości techniczne i organizacyjne odbiorców metodą R 10 i R-14;
- przekazywania uprawnionym podmiotom do odzysku poprzez stosowanie metod odzysku R-10 i R-14.

2.3. Zbieranie odpadów

2.3.1. Rodzaj odpadów przewidzianych do zbierania

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania odpadu
15 01 10	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	w szczelnych pojemnikach lub w workach magazyn środków ochrony roślin

2.3.2. Sposoby zbierania odpadów na terenie przedsiębiorstwa w Malborku

- zbierane odpady winny być magazynowane w miejscu opisanym w punkcie I.7. oraz w sposób, który zabezpieczy środowisko przed wyciekami pozostałości preparatów z opakowań;
- miejsce magazynowania odpadów winno być oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych.

3. Wielkość emisji hałasu

Wielkość dopuszczalnej emisji hałasu wyrażona przez równoważny poziom dźwięku A emitowanego do środowiska na obszary ustalone jako tereny zabudowy wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami rzemieślniczymi wynosi:

$$L_{eq} = 55 \text{ dB dla pory } 6^{00} - 22^{00}$$

$$L_{eq} = 45 \text{ dB dla pory } 22^{00} - 6^{00}$$

4. Warunki wprowadzania ścieków do wód

Zakład nie odprowadza ścieków bezpośrednio do wód. Ścieki przemysłowe odprowadzane są do kanalizacji administrowanej przez Przedsiębiorstwo „Nogat” Sp. z o.o., a następnie do Oczyszczalni ścieków w Kałdowie Wsi. Ścieki bytowo – gospodarcze odprowadzane są do kanalizacji administrowanej przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Malborku.

VIII. Zakres monitoringu i kontrola eksploatacji

1. Monitorowanie i ewidencjonowanie emisji substancji do powietrza

- Prowadzący instalację zobowiązany jest do prowadzenia pomiarów wielkości emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu (w przeliczeniu na dwutlenek azotu), pyłu ogółem i tlenku węgla z instalacji spalania paliw zgodnie z metodykami określonymi w obowiązujących przepisach prawa.
- Pomiary emisji należy wykonywać raz w roku w okresie kampanijnym.
- Wyniki pomiarów zgodnie z obowiązującymi przepisami przekazywane są do Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego w Malborku oraz Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Gdańsku.

1.1. Usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza

Stanowiska pomiarowe na poszczególnych emitorach zostały zainstalowane zgodnie z metodyką PN-2/04030-7:1994 "Pomiary stężenia i strumienia pyłu w gazach odlotowych metodą gravimetryczną".

1.1.1. Źródła energetyczne

emitor E1

- dwa kotły typu OSR 32/25 i jeden typu OR-32/40: stanowiska pomiarowe usytuowano za każdym kotłem na kanale dolotowym do emitora E-1.

1.1.2. Źródła technologiczne

emitory technologiczne nie posiadają króćców pomiarowych.

2. Monitoring hałasu

- Prowadzący instalację zobowiązany jest do wykonywania jednorazowego pomiar poziomu hałasu emitowanego do środowiska podczas trwania kampanii cukrowniczej w odstępach corocznych, a także w przypadku każdorazowej modernizacji urządzeń mających znaczący wpływ na wielkość emitowanego hałasu.
- Pomiary należy wykonywać za pomocą legalizowanej aparatury pomiarowej, zgodnie z obowiązującymi metodykami i normami określonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. nr 283 poz. 2842).
- Wyniki pomiarów emitowanego hałasu należy przedstawiać właściwemu organowi ochrony środowiska zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia, przekazywanych właściwym organom ochrony środowiska oraz terminu i sposobów ich prezentacji (Dz. U. Nr 59, poz. 529).

3. Monitoring wytwarzanych i odzyskiwanych odpadów

- Prowadzenie ilościowej i jakościowej ewidencji wytwarzanych i poddawanych odzyskowi odpadów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. z 2006 r. Nr 30 poz. 213).
- Sporządzanie i przekazywanie zbiorczych zestawień danych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2001 r. w sprawie zakresu informacji oraz wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych (Dz. U. nr 152 poz. 1737).

4. Pobór wód

- Prowadzenie dekadowego rejestru ilości pobieranej wody.
- Ilość poboru wody określana jest na podstawie różnicy pomiędzy odczytem przepływomierza na przewodzie tłocznym z przepompowni wody czystej na wieżę wodną, a ilością wody pobieranej na chłodzenie sprężarek turbiny i na krystalizatory.

5. Monitoring odprowadzanych ścieków

- Zakład odprowadza ścieki przemysłowe do kanalizacji Przedsiębiorstwa Nogat Sp. z o.o. w Kałdowie Wsi, które oczyszczane są w oczyszczalni ścieków odbiorcy
- Cukrownia zleca badania ścieków dla „Przedsiębiorstwa „Nogat” przed każdym uruchomieniem przepompowni ścieków. Analizy ścieków wykonywane są w zakresie następujących wskaźników: odczyn pH, BZT₅, ChZT, zawiesiny ogólne, azot ogólny, azot amonowy, fosfor ogólny.

6. Monitoring jakości środowiska jako całości

6.1. Monitoring jakości powietrza

Z uwagi na poziom emisji gazów i pyłów emitowanych przez prowadzone instalacje, nie jest wymagany monitoring jakości powietrza.

6.2. Monitoring jakości wód powierzchniowych

Ze względu na to, że zakład nie odprowadza ścieków do wód powierzchniowych, a pobierana przez zakład woda powierzchniowa wykorzystywana jest wyłącznie na potrzeby technologiczne i chłodnicze, dla których jakość wody nie ma istotnego znaczenia, nie jest wymagany monitoring jakości wód powierzchniowych.

6.3. Monitoring jakości wód podziemnych

Nie jest wymagane prowadzenie monitoringu jakości wód podziemnych. Zakład nie posiada ujęć wód podziemnych. Z informacji przedstawionych w uzupełnieniu do wniosku L.dz. OŚ/2663/2006 z dnia 31.03.2006 r., opartych na „Ocenie stanu technicznego i bezpieczeństwa osadników na terenie KSC S.A. Cukrownia Malbork w Malborku”, wykonanej przez Stanisława Małek z Przedsiębiorstwa Projektowo – Usługowego MELPROJEKT Sp. z o.o. wynika, że wały usytuowane wokół ziemnych osadników ścieków zbudowane są, w szczególności w dolnych partiach, z bardzo dobrych gruntów zapewniających wysoką stabilność budowli oraz małą przepuszczalność dla wody. Dolne partie obwałowań oraz dna zbiorników zbudowane są z pylastych namulów i zapewniają odpowiednią szczelność zbiorników. Nie występuje przenikanie boczne wód ze zbiorników przez obwałowania, jak również przenikanie pionowe przez dno zbiorników.

6.4. Monitoring jakości gleby

Nie jest wymagane prowadzenie monitoringu jakości gleby, ze względu na rodzaj prowadzonej działalności oraz zabezpieczenie zakładu przed rozprzestrzenieniem się zanieczyszczeń stałych i ciekłych poza teren zakładu. Zakład posiada utwardzone place składowe i tereny wokół zbiorników wolnostojących mogących powodować znaczące skażenie środowiska. Odpady są magazynowane w szczelnych pojemnikach lub workach w wydzielonym i zabezpieczonym miejscu na terenie cukrowni.

7. Monitoring procesów technologicznych

- Opracowywane są instrukcje stanowiskowe oraz wymagania odnośnie parametrów na poszczególnych stacjach technologicznych.
- Prowadzony jest nadzór nad przebiegiem procesu przez poszczególnych stacyjnych, Kierownika Zmiany jak również Głównego Technologa i Dyrektora ds. Technicznych.
- Stacyjni prowadzą proces zgodnie z instrukcjami stanowiskowymi, które określają główne czynności obsługi, parametry technologiczne, sposób postępowania w przypadku niezgodności parametrów, półproduktów i wyrobu gotowego, postępowania na wypadek awarii oraz zalecenia Bhp i Ppoż.
- W czasie prowadzenia procesu dokonywane są zapisy parametrów procesu, półproduktu lub wyrobu gotowego na formularzach zapisów dla danej stacji technologicznej.

8. Monitoring efektywności wykorzystania zasobów energii

- W momencie stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzonym procesie technologicznym, wprowadzane są nowe ustawienia eliminujące możliwość niepotrzebnego zwiększania zużycia zasobów i energii.
- Proces produkcyjny prawie w całości (tam gdzie mogłoby dochodzić do niepotrzebnego i nieuzasadnionego zużywania zasobów i energii) jest prowadzony z wykorzystaniem automatyzacji i komputeryzacji.
- Stacyjni na bieżąco są informowani o wynikach kontroli i badań w celu dostosowania parametrów i ograniczania nieuzasadnionego zużycia zasobów i energii

9. Monitoring parametrów technicznych

- Całoroczny nadzór nad prawidłową gospodarką parkiem maszynowym, dotyczy to przyjęcia instalowania rozruchu urządzenia w tym także po remoncie.
- Raz w roku opracowywany jest harmonogram remontów oraz prowadzony jest nadzór nad wyłączeniem z eksploatacji urządzeń i maszyn w przypadku stwierdzenia awarii lub rozregulowania.

IX. Zapobieganie awariom

1. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii.

1.1. Stała kontrola i monitoring instalacji technologicznych.

1.2. Stała kontrola prac i czynności, którym towarzyszy obecność substancji i preparatów niebezpiecznych.

- 1.3. Utrzymywanie w należytym stanie urządzeń zabezpieczających.
- 1.4. Wyposażenie zakładu w odpowiedni sprzęt p.pożarowy (m.in. kurtyny wodne) i środki neutralizujące.
- 1.5. Ustalone procedury współpracy z Państwową Powiatową Strażą Pożarną w zakresie prowadzenia prac ratowniczych oraz ewakuacji (Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego).
- 1.6. Ustalone procedury zapobiegania wypadkom.
- 1.7. Stałe podnoszenie kwalifikacji załogi (szkolenia BHP i ppoż.).

X. Postępowanie po zakończeniu działalności.

Zakończenie eksploatacji instalacji nie może stanowić zagrożenia dla środowiska. Zakres prac likwidacyjnych będzie polegać na:

- opracowaniu szczegółowego planu likwidacji zakładu
- uzyskaniu wymaganego prawem budowlanym pozwolenia na rozbiórkę obiektów budowlanych,
- rozebraniu konstrukcji metalowych i wyburzeniu zabudowy,
- zagospodarowaniu powstałych odpadów,
- wykonaniu badań gruntu oraz ewentualnej rekultywacji terenu.

XI. Inne zobowiązania

Zobowiązuję prowadzącego instalację do:

1. Informowania tut. urzędu o wszelkich zmianach, dotyczących ilości i sposobu: poboru wód powierzchniowych oraz o terminach rozpoczęcia i zakończenia kampanii cukrowniczych.
2. Ewidencjonowania pomiarów ilości pobieranych wód i ich przekazywania do Wydziału Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego w Malborku, w terminie jednego miesiąca po zakończeniu kampanii cukrowniczej.
3. Natychmiastowego zawiadomienia w przypadku wystąpienia awarii przemysłowej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska i przekazania informacji ww. organom w przedmiocie:
 - okoliczności awarii oraz informacji umożliwiających dokonanie oceny skutków awarii dla ludzi i środowiska;
 - niebezpiecznych substancji związanych z awarią;
 - podjętych działań ratunkowych, a także działań mających na celu ochronę środowiska.

XII. Termin ważności pozwolenia

Ustala się termin ważności pozwolenia zintegrowanego na okres do dnia 31.12.2015 r.

UZASADNIENIE

Krajowa Spółka Cukrowa S.A. w Toruniu – Oddział „Cukrownia Malbork” w Malborku w dniu 21.12.2005 r. złożyła wniosek (uzupełniony w dniu 03.02.2006 r. i 31.03.2006 r., 23.06.2006 r., 30.06.2006 r., 10.08.2006 r., i 06.09.2006 r.) do Starosty Malborskiego, w sprawie uzyskania pozwolenia zintegrowanego dla:

- instalacji do produkcji cukru, której zdolność produkcyjna w okresie kampanii wynosi około 990 ton cukru/dobę,
- instalacji do produkcji wapna w piecu wapiennym szybowym o zdolności produkcyjnej 100 ton wapna na dobę,
- instalacja do spalania paliw, składająca się z dwóch kotłów typu OSR-32/25 o nominalnych mocach cieplnych 26,57 MW każdy oraz kotła OR-32/40 o nominalnej mocy cieplnej 31,07 MW położonych w Malborku, przy ul. Reymonta 16/17.

Zgodnie z art. 210 ust. 1 Prawa Ochrony Środowiska, warunkiem rozpatrzenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego jest wniesienie opłaty rejestracyjnej, której wysokość oblicza się na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2002 r. w sprawie

wysokości opłat rejestracyjnych (Dz. U. Nr 190, poz. 1591). W dniu 28.12.2005 r. Strona uiściła na konto Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, opłatę rejestracyjną od wniosku w kwocie 11499,00 zł., natomiast w dniu 16.01.2006 r. dokonała korekty opłaty, wpłacając kwotę 21,90 zł.

Ww. instalacje zostały sklasyfikowane w pkt 1, pkt 3 ppkt 1 i w pkt 6 ppkt 5 tiret drugie załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055) – jako instalacje mogące powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. W związku z tym, zgodnie z art. 201 ust. 1 POŚ prowadzenie przedmiotowych instalacji wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

W świetle art. 378 ust. 1 POŚ organem właściwym do udzielenia pozwolenia zintegrowanego dla ww. instalacji jest Starosta Malborski.

Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 września 2003 r. w sprawie późniejszych terminów do uzyskania pozwolenia zintegrowanego (Dz. U. Nr 177, poz. 1736), dla instalacji, dla których termin rozpoczęcia użytkowania przypadął przed dniem 31.10.2000 r. – termin do uzyskania pozwolenia zintegrowanego upłynął w dniu 30.06.2006 r.

Krajowa Spółka Cukrowa S.A. w Toruniu – Oddział „Cukrownia Malbork” w Malborku nie wniosła żądania o wyłączenie z udostępniania publicznego zarówno treści całego wniosku, jak i załączników. Kopię wniosku wraz z załącznikami oraz zapis wniosku w wersji elektronicznej na płycie CD, zgodnie z art. 209 POŚ, w dniu 20 kwietnia 2006 r. przesłano Ministrowi Środowiska.

Tut. organ w dniu 25 kwietnia 2006 r. podał do publicznej wiadomości informację o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie oraz zawiadomił o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 21 dni od dnia ukazania się zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Przedmiotowe zawiadomienie umieszczono na tablicy ogłoszeń Wydziału Środowiska i Rolnictwa w Starostwie Powiatowym w Malborku, na stronie internetowej www.powiat.malbork.pl Starostwa Powiatowego w Malborku.

W terminie 21 dni od dnia podania do publicznej wiadomości nie wniesiono żadnych uwag i wniosków do sprawy.

Pozwolenie zintegrowane, zgodnie z art. 211 ust. 1 powołanej ustawy spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 ww. ustawy, tj.: na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza i na wytwarzanie odpadów, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód. Pozwolenie nie zawiera elementów pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków, z uwagi na to, że zakład nie wprowadza ścieków do wód lub do ziemi. Pozwolenie zawiera informacje określone w art. 188 ust. 2 i 3, art. 211 ust. 2, 2a i 3, art. 224 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 z późniejszymi zmianami).

Warunki emisji, zgodnie z art. 202 ustawy Prawo ochrony środowiska, ustalone zostały na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 tej ustawy oraz dla pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód.

Dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych określa załącznik Nr 2 do rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (Dz.U. Nr 136 poz. 964). Zgodnie z ww. rozporządzeniem przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne może ustalić wyższe bądź niższe wartości tych wskaźników niż określone w przedmiotowym załączniku.

Strona posiada umowę Nr 4/E/2003 z dnia 16.07.2003 r. zawartą z Przedsiębiorstwem Nogat Sp. z o.o. w Kałdowie Wsi na odprowadzanie ścieków do kanalizacji. Umowa określa dopuszczalne ładunki zanieczyszczeń, co zostało określone w pkt VI orzeczenia decyzji – tabela Nr 3.

Rodzaje i ilości gazów oraz pyłów dopuszczonych do wprowadzenia do powietrza z instalacji do spalania paliw, ustalono na podstawie rozporządzeń Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181) i z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 1, poz. 12). Dla emitatorów technologicznych, dla których nie stosuje się standardów emisyjnych, emisje określono wyłącznie na podstawie wyników obliczeń zawartych we wniosku, dokonanych na podstawie danych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Odpady wytwarzane i poddawane odzyskowi przez cukrownię, zostały sklasyfikowane według źródła powstawania i przypisano im odpowiedni kod określający rodzaj odpadu, zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206). Sposób gospodarowania odpadami dostosowano do wymogów ustawy o ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. nr 62 poz. 628 z późniejszymi zmianami).

Wielkość dopuszczalnej emisji hałasu emitowanego do środowiska w kierunku zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej określa się na podstawie załącznika do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 178, poz. 1841).

Na terenie Cukrowni występuje pole elektromagnetyczne, które jest emitowane przez nadajniki sieci telefonii komórkowej. Komin elektrociepłowni Cukrowni Malbork został wydzierżawiony operatorom sieci telefonii komórkowych. Pole występuje na wysokościach, na których nie przebywają ludzie. Instalacje objęte pozwoleniem zintegrowanym nie są źródłami promieniowania elektromagnetycznego.

Warunki poboru wód powierzchniowych, określone w pkt V orzeczenia decyzji, zostały uzgodnione z Regionalnym Zarządem Gospodarki Wodnej w Gdańsku – pismo z dnia 16.06.2006 r. Nr WRds-50/PP13175/3078/2006

Warunki prowadzenia instalacji wynikające z Przewodnika po najlepszych dostępnych technikach ochrony środowiska w przemyśle cukrowniczym, opracowanego przez Techniczną Grupę Roboczą IPPC Przemysłu Spożywczego – wersja z dnia 29.06.2005 r., przedstawiają się w sposób następujący:

Porównanie wartości liczbowych projektu BREF, dotyczących gospodarki wodnościekowej z wartościami uzyskanymi w ostatniej kampanii w Cukrowni Malbork.

Parametr	Jednostka	Wartość wg BREF	Wartość rzeczywista kampania 2004
Woda do splawiania buraków	[% nb]	ok. 500 – 950	800
Woda do mycia buraków	[% nb]	ok. 150 - 200	100
Dodatek wody przemysłowej do mycia buraków	[% nb]	25-30 (ok. 30)	-
Ilość pobieranej wody świeżej do produkcji cukru	[% nb]	do ok. 70	5
Ilość wody dostarczanej do cukrowni w surowcu	[% nb]	75	75
Ilość wody wchodzącej do produkcji, która jest odprowadzana wraz z wyrobami i odpadami	[%]	40 - 60	43
Obieg wód barometrycznych	[% nb]	500 - 1000	800
Obieg wód wysłodkowych	[% nb]	50-65	50
Obieg skroplin	[% nb]	40-45	40
Straty wody przez odparowanie	[%]	25 - 35	30
Ilość wytwarzanych ścieków	[% nb]	do 110	ścieki z kampanii 2004 odprowadzono również w 2005 roku
Ilość wytwarzanych ścieków	[m ³ /tona buraków]	1,1	j.w.
Max zapotrzebowanie na wodę	[m ³ /tona buraków]	21	0,05
Redukcja stężeń BZT ₅ w zbiornikach – proces samooczyszczania	[%]	79 - 99	-
BZT ₅ ścieków surowych	[mgO ₂ /dm ³]	2000 - 9000	3000
ChZT ścieków surowych	[mgO ₂ /dm ³]	3000 - 14000	6000
Azot ogólny ścieków surowych	[mgN/dm ³]	do 150	120
Azot ogólny w ściekach oczyszczonych	[mgN/dm ³]	< 30	30
Czas fermentacji beztlenowej w biologicznej oczyszczalni ścieków	[doba]	12 - 18	-
Redukcji BZT ₅ w fermentacji beztlenowej	[%]	ok. 85 - 90	90
Redukcja BZT ₅ na polach irygacyjnych	[%]	średnio 30	-
Zużycie wody świeżej	[M ³ /tona buraków]	<0,7	0,05

Zestawienie stosowanych w Zakładzie metod ochrony powietrza w porównaniu z wymogami BAT
Instalacja do produkcji cukru

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
	<p>Zapobieganie uciążliwościom odorowym poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • utrzymywanie reżimu technologicznego, • utrzymywanie higieny i czystości w zakładzie, • unikanie długotrwałego przetrzymywania i magazynowania łatwo psujących produktów ubocznych i odpadów na terenie zakładu, • tam, gdzie to możliwe stosowanie odpowiednich preparatów biologicznych lub chemicznych do neutralizacji odorów. 	<p>Problem uciążliwości zapachowej ogranicza się w Zakładzie dzięki zastosowaniu zamkniętych magazynów i zbiorników oraz przestrzeganiu zasad BHP i procedur nadzoru systemowego.</p>

Kotłownia

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
„Przewodnik po Najlepszych Dostępnych Technikach Ochrony środowiska (BAT) w Przemśle Cukrowniczym – Wskazówki do wydawania pozwoleń zintegrowanych (IPPC) w Polsce”	<p>Zakup paliwa o mniejszej zawartości popiołu i siarki (ekonomicznie nieuzasadnione jest stosowanie metod odsiarczania jak w energetyce zawodowej ze względu na czas pracy źródeł).</p>	<p>W Cukrowni nie stosuje się wtórnych metod odsiarczania spalin. Do spalania wykorzystywane jest paliwo o niskiej zawartości siarki i popiołu.</p>
	<p>Standard emisyjny dla dwutlenku siarki to 1500 mg/m³_u.</p>	<p>1 497 mg/m³_u</p>
	<p>Ograniczanie emisji tlenków azotu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • spalanie z zachowaniem określonej temperatury dla danego rodzaju paliwa i paleniska; • utrzymywanie optymalnego stosunku ilości powietrza do paliwa w strefie spalania; • zapewnienie w danych warunkach możliwie dużej szybkości przenoszenia ciepła. 	<p>W Cukrowni realizuje się wszystkie zalecenia BAT poprzez stały nadzór nad pracą kotłów, ciągłą korektę parametrów spalania, dostosowanie obciążeń i układów pracy kotłów do zapotrzebowania na ciepło.</p>
	<p>Standard emisyjny dla tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu to 400 mg/m³_u.</p>	<p>383 mg/m³_u</p>
	<p>Ograniczanie emisji tlenku węgla poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzenie procesu spalania możliwie z obciążeniem optymalnym, przy którym emisja CO powiązana z emisją NO_x będzie najniższa. 	<p>Zastosowane metody jak przy tlenkach azotu.</p>
	<p>Ograniczenie emisji pyłów poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stosowanie paliwa o optymalnym stosunku C/H i C/O; • urządzenia „końca rury” – baterie cyklonów i multicyklonów. 	<p>Gazy odlotowe z kotłów są odpylane na bateriach multicyklonowych. Sprawność odpylania kształtuje na poziomie 88 %.</p>
	<p>Standard emisyjny dla emisji pyłów to 400 mg/m³_u.</p>	<p>398 mg/m³_u</p>

Instalacja do produkcji wapna palonego

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
„Reference Document on Best Available Techniques In the Cement and Lime Manufacturing Industries”	Wybór paliwa z niską zawartością siarki (w szczególności dla pieców obrotowych), azotu i chloru.	Do produkcji wapna palonego Zakład wykorzystuje koks o niskiej zawartości siarki, azotu i chloru.
	Poziom emisji SO ₂ odpowiadający BAT wynosi 300 mg/m ³ lub 1kg SO ₂ /t wypalonego wapna.	135 mg/m ³ 0,125 kg SO ₂ /t wypalonego wapna.
	Poziom emisji tlenków azotu odpowiadający BAT wynosi 300 mg/m ³ lub 1 kg NO _x /t wypalonego wapna.	236 mg/m ³ 0,072 kg NO _x /t wypalonego wapna.
	Minimalizacji lub zapobiegania emisji niezorganizowanej.	Hermetyzacja procesu i kontrola podawania kamienia wapiennego i paliwa pod kątem pylenia. Odpowiednie magazynowanie surowców na placach składowych (zwilżanie).
	Skuteczny zwrot cząstek stałych ze źródeł punktowych poprzez zastosowanie: <ul style="list-style-type: none"> • filtrów tkaninowych o budowie modułowej i wyposażonych w sygnalizację uszkodzenia worków; • elektrofiltrów; • płuczek mokrych. 	W Cukrowni stosuje się płuczki mokre.
Poziom emisji pyłu odpowiadający BAT wynosi 50 mg/m ³ .	0 mg/m ³ Reszta pyłu zostaje po płuczce wodnej zaabsorbowana w saturatorach i odprowadzona w wapnie posaturacyjnym.	

Zestawienie stosowanych w Zakładzie metod ochrony przed hałasem w porównaniu z wymogami BAT

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
„Przewodnik po Najlepszych Dostępnych Technikach Ochrony środowiska (BAT) w Przemśle Cukrowniczym – Wskazówki do wydawania pozwoleń zintegrowanych (IPPC) w Polsce”	Izolacja dźwiękowa źródeł hałasu poprzez: obudowanie urządzeń; ekranowanie; izolację rur i transporterów zamykanie otworów, w których znajdują się źródła hałasu.	W chwili obecnej nie spełnia wymagań BAT. Zgodnie z opracowaną dokumentacją – „Projekt akustyczny” – styczeń 2004 r. Cukrownia prowadzi prace zmierzające do ograniczenia propagacji hałasu w kierunku obiektów chronionych – ul Sikorskiego i Żelazna
	Umiejscawianie źródeł hałasu w miejscach, w których nie powodują uciążliwości dla ludzi i środowiska.	Obecnie w Cukrowni nie przewiduje się zmiany lokalizacji istniejących „źródeł hałasu”
	Diagnostyka urządzeń będących potencjalnym źródłem hałasu.	Cukrownia po zakończeniu kampanii przeprowadza kompleksowy przegląd urządzeń technologicznych i technicznych. W urządzeniach w których stwierdzono usterki wykonywane są remonty.

Technologia produkcji cukru zastosowana w Cukrowni Malbork odpowiada technologii stosowanej w innych krajach europejskich. Proces produkcji poddawany jest okresowemu monitorowaniu.

Wielkość propagacji hałasu z Cukrowni można ograniczyć stosując następujące dodatkowe zabezpieczenia i rozwiązania akustyczne:

L.p.	Numer źródła hałasu	Nazwa źródła hałasu	Zalecenia
1	Zw-1	Wentylator kierunkowy ścienny przy kotłowni	Montaż tłumika akustycznego o skuteczności 20 dB
2	Zw-2	Wentylatory wyciągowy przy piecu wapiennym	Montaż tłumika akustycznego o skuteczności 20 dB
3	Zw-3	Punkt załadunku pieca wapiennego	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB
4	Zw-4	Punkt przesiewania kamienia wapiennego	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB
5	Zl-3 do ZL-7	Estakada buraczana wraz z łapaczami lekkich zanieczyszczeń i kamieni	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB
6	Zp-4 do Zp-6	Wentylator kotłowni	Wykonanie obudowy akustycznej o skuteczności 20 dB

Zabezpieczenia akustyczne należy wykonywać etapowo. W pierwszej kolejności należy obniżyć poziom dźwięku źródeł hałasu działających najdłużej w porze nocnej, oraz zlokalizowanych od północno-zachodniej strony terenu Cukrowni.

Zestawienie stosowanych w Zakładzie metod ograniczania uciążliwości gospodarki odpadami z wymogami BAT.

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
„Reference Document on Best Available Techniques In the Cement and Lime Manufacturing Industries” „Przewodnik po Najlepszych Dostępnych Technikach Ochrony środowiska (BAT) w Przemśle Cukrowniczym – Wskazówki do wydawania pozwoleń zintegrowanych (IPPC) w Polsce”	Odzysk pyłu, poza jakościowego wapna palonego i hydratyzowanego w wybranych produktach komercyjnych.	Większość odpadów wytworzonych w czasie kampanii cukrowniczej znajduje zastosowanie w innych gałęziach gospodarki i z powodzeniem jest zagospodarowana:
	Wtórne wykorzystywanie ok. 75% odpadów powstających w cukrowni.	osady z czyszczenia i mycia buraków 02 04 01 – rekultywacja nieużytków;
	Przekazywanie podmiotom zewnętrznym gospodarkę odpadami niebezpiecznymi.	Odpady niebezpieczne wytwarzane przez Zakład są jedynie magazynowane na terenie Cukrowni przez okres wynikający z działań organizacyjnych. Wszystkie odpady niebezpieczne przekazywane są podmiotom posiadającym odpowiednie zezwolenia na gospodarowanie tymi odpadami.
	Prowadzenie selektywnej zbiórki odpadów na terenie zakładu.	Odpady są gromadzone selektywnie zgodnie z wymogami prawnymi, sprzyja zwiększeniu stopnia zagospodarowywania odpadów.
	Odpowiednie oznakowanie miejsc selektywnej zbiórki odpadów na terenie zakładu.	Większość miejsc gromadzenia odpadów jest odpowiednio oznakowanych, miejsca gromadzenia odpadów niebezpiecznych są zabezpieczone przed dostępem osób trzecich.
Zastąpienie materiałów i substancji powodujących powstawanie odpadów niebezpiecznych, materiałami i substancjami o mniejszej uciążliwości dla środowiska.	Na aktualnym poziomie wiedzy, nie ma podstaw do stosowania innych substancji niż te, które są stosowane w cukrowni.	

Porównanie stosowanych w Zakładzie metod zapewnienia racjonalnej gospodarki surowcowo - materiałowej z założeniami BAT.

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
„Przewodnik po Najlepszych Dostępnych Technikach Ochrony środowiska (BAT) w Przemśle Cukrowniczym – Wskazówki do wydawania pozwoleń zintegrowanych (IPPC) w Polsce”	Prowadzenie działań mających na celu ograniczenie ilości ziemi, kamieni, piasku, chwastów i liści przywożonych wraz z burakami.	Warunkiem przyjęcia towaru od rolników jest jego wysoka jakość – czystość przywożonych buraków.
	Maksymalne oddzielenie części organicznych buraków z wody spławiakowej.	Zastosowanie łapaczy kamieni, piasku i zanieczyszczeń lekkich (liście, chwasty) przy rozładunku i myciu surowca. Zastosowanie hydrotransportu, czego zaletą jest wstępne doczyszczenie surowca.
	Odwadnianie wapna defekosaturacyjnego do zawartości suchej substancji powyżej 50%.	Odwadnianie wapna defekosaturacyjnego do zawartości suchej substancji 60%.
„Reference Document on Best Available Techniques In the Cement and Lime Manufacturing Industries”	Wskaźnik zużycia kamienia wapiennego do wyprodukowania tony wapna palonego: 1,8-2,0/t wapna palonego.	Wskaźnik zużycia kamienia wapiennego wynosi: 1,95/t CaO
	Minimalizacja zużycia wapienia poprzez: <ul style="list-style-type: none"> • stosowanie kamienia o optymalnych parametrach (skład, granulacja) • dobór pieca wykorzystującego optymalnie wydobywany kamień wapienny • dobór paliwa o niskiej zawartości siarki. 	Minimalizacja zużycia kamienia wapiennego wynika z ekonomiki procesu wypalania wapna. Kamień wapienny dobierany jest optymalnie dla typu stosowanego pieca wapiennego. Zakład stosuje koks o parametrach minimalnych: Wartość opałowa: 29 000J/g Zawartość popiołu: 12,00% Zawartość siarki: 1,00%

Zestawienie metod prowadzenia racjonalnej gospodarki energetycznej w Zakładzie z wymogami BAT
Piece wapienne

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
„Reference Document on Best Available Techniques In the Cement and Lime Manufacturing Industries”	W celu ograniczenia zużycia energii stosuje się: <ul style="list-style-type: none"> • optymalizację kontroli procesu, • kamień wapienny o wysokiej zawartości CaCO₃, • optymalne poziomy w strefach podgrzewania wsadu, wypalania i chłodzenia wapna oraz wykorzystuje się ciepło odpadowe, • urządzenia o wysokiej sprawności energetycznej. 	W Zakładzie stosuje się efektywne metody kontroli i monitoringu zużycia energii w procesach produkcyjnych. Niski stopień energochłonności otrzymuje się dzięki zastosowaniu urządzeń o wysokiej sprawności energetycznej oraz optymalizacji procesu wypalania kamienia wapiennego. Stosowany surowiec charakteryzuje się wysoką zawartością CaCO ₃ . Wskaźnik zużycia kamienia wapiennego do produkcji wapna palonego wynosi 2. W Zakładzie pracuje szybowy piec wapienny o pojemności 150m ³ i wydajności 100t CaO/dobę.

Instalacja do produkcji cukru

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
„Przewodnik po Najlepszych Dostępnych Technikach Ochrony środowiska (BAT) w Przemśle Cukrowniczym – Wskazówki do wydawania pozwoleń zintegrowanych (IPPC) w Polsce”	<p>Wskaźnik zużycia paliwa w jednostkach energetycznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2 - 7% paliwa umownego na tonę buraków, • 200-600 kWh/100 t buraków, • 1500-4500 kWh/100 t cukru, • 72-216 GJ/ 100 t buraków, • 540-1620 GJ/100 t cukru. 	<p>Wskaźnik zużycia paliwa w jednostkach energetycznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4,12% paliwa umownego na tonę buraków, • 335,57 kWh/100 t buraków, • 2033,76 kWh/100 t cukru, • 120,81 GJ/100 t buraków, • 732,15 GJ/100 t cukru.
	<p>Wskaźnik zużycia energii elektrycznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 18-40 kWh/t buraków, • 130-270 kWh/t cukru. 	<p>Wskaźnik zużycia energii elektrycznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 24,80 kWh/t buraków, • 150,30 kWh/t cukru.
BATNEEC	Odzyskiwanie i ponowne wykorzystanie ciepła, tam gdzie to możliwe – zastosowanie wielostopniowych wyparek.	Zastosowano 4-o działowe wyparki
„Przewodnik po Najlepszych Dostępnych Technikach Ochrony środowiska (BAT) w Przemśle Cukrowniczym – Wskazówki do wydawania pozwoleń zintegrowanych (IPPC) w Polsce”	<p>Obniżenie zapotrzebowania na energię osiąga się między innymi poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • minimalizację ilości wody wprowadzanej do procesu ekstrakcji, • stosowanie pras (wysłodków po ekstrakcji) wysokiego wyżęcia, • stosowanie wysokosprawnych ogrzewaczy soku (płytkowych, rurkowych sekcyjnych), • zagęszczanie soku na stacji wyparnej do optymalnej (uzasadnionej technologicznie) zawartości suchej substancji, • stosowanie wysokosprawnych aparatów wyparnych, • właściwa organizacja odbiorów ciepła ze stacji wyparnej, • prawidłowe zaizolowanie rurociągów soków, pary, oparów oraz skroplin; • stosowanie nowoczesnych konstrukcyjnie wariantów do krystalizacji cukru (np. nisko komorowych z mieszadłami), • automatyzacja i monitorowanie przebiegu procesów, • unikanie nadmiernego, nieuzasadnionego technologicznie wprowadzania wody do układu technologicznego, • zastępowanie wody tam gdzie jest to możliwe – półproduktami pośrednimi (np. sokami, odciekami, wysłodami). 	<ul style="list-style-type: none"> • Po procesie ekstrakcji stosowane są prasy do wyżymania wysłodków do poziomu zawartości suchej substancji 22%; • Woda wykorzystywana w procesie ekstrakcji w całości pochodzi „z buraka” – wykorzystuje się skropliny uzyskane w procesie odparowania wody z soku i wodę wysłodkową zawróconą z procesu wyżymania wysłodków; • W wyniku zagęszczania uzyskuje się sok o zawartości suchej substancji 65%; • W Zakładzie stosowane są wysokosprawne ogrzewacze soku płytowe i rurkowe; • Zagęszczanie soku odbywa się w stacji wyparnej, składającej się z pojedynczych aparatów połączonych ze sobą szeregowo w taki sposób aby opary działu poprzedzającego grzały dział następny. Taki rozwiązanie zapewnia wielokrotne wykorzystanie ciepła oparów, a co za tym idzie zmniejszenie zużycia pary. W Zakładzie stosowane są wyparki 4-o działowe; • W cukrowni zastosowano warianty wysokokomorowe częściowo z mieszadłami; • Prawidłowe zaizolowanie rurociągów wynika z ekonomiki produkcji cukru; • W Cukrowni stosuje się urządzenia o niskim wskaźniku energochłonności; • Proces produkcji cukru jest w pełni zautomatyzowany i monitorowany; • Zamknięcie obiegów wód technologicznych zapewnia racjonalną gospodarkę wodno – ściekową Zakładu. W Cukrowni powtórnie wykorzystuje się odcieki, soki i parę. Minimalizacja zużycia wody świeżej jest możliwa także dzięki pozyskiwaniu wody z surowca (70% wody z buraka).

Kotłownia

Dokument referencyjny	Wymagania BAT	Spełnienie wymagań BAT przez Cukrownię
	Zakup paliwa o wyższej wartości opałowej.	Zakład wykorzystuje paliwo o minimalnej kaloryczności: • wartość opałowa: 23000 J/g.
„Przewodnik po Najlepszych Dostępnych Technikach Ochrony środowiska (BAT) w Przemśle Cukrowniczym – Wskazówki do wydawania pozwoleń zintegrowanych (IPPC) w Polsce”	<p>Optymalizacja pracy oraz procesów spalania paliwa w istniejących kotłach poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • odpowiedni dobór paliw ze szczególnym uwzględnieniem kaloryczności, zawartości siarki i popiołu, • utrzymanie odpowiedniego współczynnika nadmiaru powietrza, • utrzymanie właściwej dla danego kotła temperatury w palenisku, • utrzymanie właściwej temperatury wody zasilającej kocioł, • utrzymania wymaganej temperatury spalin odlotowych, • uszczelnianie kotła, • eliminacja nieszczelności na rurociągach parowych, • redukcja strat kotłowych, takich jak: strat kominowych, strat niecałkowitego spalania, • utrzymanie kotła w dobrym stanie technicznym (konserwacja rurociągów oraz kontrola obmurza kotła), • zminimalizowanie strat kondensatów powracających do kotłowni, • odpowiednie kwalifikacje personelu obsługi kotła. 	<p>Wykorzystywane paliwo charakteryzuje się minimalnymi parametrami: Zawartość popiołu: 17,5% Zawartość siarki: 0,71%</p> <ul style="list-style-type: none"> • Optymalne prowadzenie procesu spalania zgodnie z Instrukcją Eksploatacji Kotłów (do wglądu w siedzibie Wnioskodawcy) zapewnia minimalizację strat kotłowych. Urządzenia utrzymywane są w dobrym stanie technicznym i podlegają pod UDT (protokoły kontrolne do wglądu w siedzibie Wnioskodawcy).

Na bazie ww. dokumentów referencyjnych i analizy porównawczej stwierdzono, że Cukrownia spełnia wymagania BAT w zakresie:

- gospodarki wodno – ściekowej, m.in. poprzez stosowanie zamkniętych obiegów wód oraz podczyszczanie ścieków poprodukcyjnych,
- ochrony powietrza, m.in. poprzez ograniczanie uciążliwości odorowej, stosowanie paliw o niskiej zawartości siarki, dotrzymanie norm emisyjnych i imisyjnych;
- ochrony przed hałasem, m.in. poprzez izolację akustyczną źródeł hałasu oraz stosowanie tłumików (w zakresie ochrony przed hałasem planowane są kolejne modernizacje, zgodnie z zaleceniami podanymi we wniosku);
- gospodarki odpadami, m.in. poprzez selektywną zbiórkę i wtórne wykorzystanie odpadów, a także poprzez przekazanie odpadów uprawnionym podmiotom zewnętrznym;
- technicznych i organizacyjnych metod ochrony środowiska jako całości, poprzez m.in. prowadzenie efektywnej gospodarki energetycznej i materiałowo – surowcowej; ponadto Zakład posiada opracowany szczegółowy sposób postępowania w przypadku awarii instalacji IPPC.

Instalacje Krajowej Spółki Cukrowej S.A. w Toruniu – Oddział „Cukrownia Malbork” w Malborku nie będą oddziaływały transgranicznie, ze względu na wielkość emisji, sposób wprowadzania zanieczyszczeń do środowiska oraz lokalizację instalacji w znacznej odległości od granic Polski.

Cukrownia „Malbork” nie należy do grupy zakładów o zwiększonym, albo dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, w rozumieniu art. 248 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie

rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535, zm. Dz. U. Nr 30, poz. 208 z 2006 r.)

Sytuacje związane z wystąpieniem awarii na terenie zakładu to: niekontrolowane uwolnienie się substancji niebezpiecznych występujących na terenie zakładu, rozsypanie się lub rozlanie magazynowanych produktów ubocznych, rozlew substancji ropopochodnych (awaria pojazdu), pożar. Na terenie zakładu występują takie substancje niebezpieczne jak: soda amoniakalna, soda kaustyczna, Intramol Fk, Spumol BJ, kwas solny, kwas siarkowy, siarka granulowana.

Zakład posiada opracowane: zasady obchodzenia się z substancjami i preparatami niebezpiecznymi, zasady właściwego magazynowania substancji i preparatów niebezpiecznych, zasady postępowania z odpadami, zalecenia, co do stosowania środków ochrony osobistej pracowników narażonych na negatywne oddziaływanie stosowanych substancji i preparatów niebezpiecznych, zasady postępowania w przypadku pożaru lub uwolnienia niebezpiecznych mediów do środowiska.

Zgodnie z wnioskiem Strony, okres międzykampanijny w cukrowni wykorzystywany jest do przeglądu stanu technicznego i remontów pracujących tam urządzeń. Duża częstotliwość przeglądów zapewnia utrzymanie dobrego stanu technicznego wszystkich urządzeń. Znaczna część zainstalowanych w cukrowni urządzeń podlega przepisom w sprawie dozoru technicznego. Stan techniczny wszystkich instalacji IPPC ocenia się jako dobry.

Cukrownia Malbork zaopatrywana jest w wodę z następujących źródeł:

- Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Malborku (na potrzeby socjalno – bytowe pracowników),
- ujęcia wody powierzchniowej z Kanału Juranda i rzeki Nogat (na potrzeby technologiczne i chłodnicze).

Wytworzone ścieki odprowadzane są do:

- kanalizacji Przedsiębiorstwa „Nogat” Sp. z o.o, w Kałdowie Wsi i oczyszczane w oczyszczalni ścieków odbiorcy – ścieki przemysłowe
- kanalizacji sanitarnej Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Malborku – ścieki socjalno-bytowe.

Zakład nie posiada kanalizacji deszczowej. Wody opadowe z terenu zakładu odprowadzane są wspólnie ze ściekami technologicznymi na zakładową podczyszczalnię, a następnie do kanalizacji Przedsiębiorstwa „Nogat” Sp. z o.o, w Kałdowie Wsi.

Ścieki przemysłowe kierowane są do zbiornika retencyjno – uśredniającego ścieków surowych. Zadaniem tego zbiornika oprócz retencjonowania ścieków jest również prowadzenie pierwszej fazy oczyszczania – fermentacji kwaśnej. Następnym etapem oczyszczania jest fermentacja metanowa realizowana w zamkniętej komorze fermentacyjnej. Rozdział ścieków oczyszczonych beztlenowo od osadu czynnego realizowany jest w osadniku wtórnym. Ścieki oczyszczone beztlenowo są przekazywane do dalszego oczyszczania na oczyszczalni ścieków w Kałdowie Wsi.

Cukrownia Malbork pobiera wody powierzchniowe z Kanału Juranda i rzeki Nogat na cele przemysłowe, tj. produkcyjne oraz chłodnicze.

Wpływ gospodarki wodno – ściekowej zakładu na środowisko gruntowo - wodne związany jest z poborem wód powierzchniowych z Kanału Juranda i rzeki Nogat oraz odprowadzaniem ścieków przemysłowych do ziemnych zbiorników akumulacyjnych.

Ścieki technologiczne odprowadzane są do ziemnych zbiorników akumulacyjnych. Po wstępnym podczyszczeniu w zbiornikach odprowadzane są kanalizacją Przedsiębiorstwa Nogat do oczyszczalni ścieków w Kałdowie Wsi. Zgodnie z wnioskiem, wały usytuowane wokół ziemnych osadników ścieków zbudowane są, w szczególności w dolnych partiach, z bardzo dobrych gruntów zapewniających wysoką stabilność budowli oraz małą przepuszczalność dla wody. Dolne partie obwałowań oraz dna zbiorników zbudowane są z pylastych namulów i zapewniają odpowiednią szczelność zbiorników. Nie występuje przenikanie boczne wód ze zbiorników przez obwałowania, jak również przenikanie pionowe przez dno zbiorników.

Można przyjąć, że rozwiązania gospodarki wodno – ściekowej Cukrowni, nie powinny ujemnie wpływać na środowisko gruntowo – wodne.

Sposób postępowania z wytwarzanymi odpadami zabezpiecza środowisko przed ich ewentualnym negatywnym oddziaływaniem. Odpady są gromadzone w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach w sposób selektywny w oznakowanych, szczelnych pojemnikach, urządzeniach magazynowych (zbiornikach) lub na utwardzonych placach. Zastosowane rozwiązania dla magazynowania odpadów uwzględniają właściwości gromadzonych odpadów oraz ochronę przed wpływem czynników zewnętrznych na proces magazynowania.

Wytworzone odpady przekazywane są podmiotom posiadającym zezwolenia właściwych organów administracyjnych na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów lub zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz.U. Nr 75 poz. 527) są przekazywane osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym.

Strona ujęła we wniosku jako odpady powstające w procesie produkcyjnym wysłodki i wapno defekosaturacyjne. Odpady będą przekazywane do wykorzystania rolnikom (skarmianie zwierząt, nawożenie). Zgodnie z obowiązującymi rozporządzeniami Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 stycznia 2005 r. w sprawie materiałów paszowych wprowadzanych do obrotu (Dz. U. Nr 16 poz. 137) i z dnia 19 października 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 236, poz. 2369) Cukrownia będzie prowadziła wymagane prawem badania (w trakcie trwania kampanii cukrowniczej) spełniania wymagań paszowych przez wysłodki i wymagań nawozowych przez wapno defekacyjne.

KSC wnioskuje o wydanie zezwolenia na odzysk wytwarzanych odpadów o kodach: 02 04 01, 06 03 99, 10 01 80, 17 01 01, 17 01 02, 17 01 07. Sposób zagospodarowania ww. będzie zgodny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49 poz. 356) i polegać będzie na działaniu określonym jako R10 (rozprowadzanie na powierzchni ziemi w celu nawożenia lub ulepszenia gleby) lub R14 (inne działania polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub części).

W związku ze sprzedażą środków ochrony roślin przedsiębiorstwo, zgodnie z ustawą z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63 poz. 639 z późniejszymi zmianami) będzie prowadzić działalność w zakresie zbierania od klientów opakowań po środkach ochrony roślin.

Przedsiębiorstwo zamierza transportować wytworzone przez siebie odpady do miejsc ich odzysku. Zgodnie z art. 28 ust. 9 ustawy o odpadach zwolnione jest z obowiązku uzyskiwania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów.

Analizowane instalacje są źródłem wprowadzania gazów i pyłów do powietrza zarówno podstawowych procesów produkcyjnych – produkcja cukru, jak i z procesów pomocniczych – produkcja pary technologicznej, produkcja wapna palonego. Z obliczeń zawartych w dołączonej do wniosku dokumentacji wynika, że emisja wszystkich analizowanych substancji nie powoduje przekroczenia standardów jakości powietrza a także standardów emisyjnych dla źródeł energetycznych.

Standardy emisyjne w zakresie wprowadzania substancji do powietrza zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181) limitują wyłącznie emisję ze źródeł energetycznego spalania paliw. Rodzaje i ilości zanieczyszczeń gazowych oraz pyłów dopuszczonych do wprowadzenia do powietrza z kotłowni (emitor E1), ustalono na podstawie załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181). Dla eksploatowanych przez cukrownię kotłów pozwolenie na budowę wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., w związku z powyższym należy ja traktować jako „źródła istniejące”, oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.

Na emitorach instalacji do produkcji cukru (E3, E7, E8, E,9, E10, E11, E12, E13, i E14) brak jest stanowisk pomiarowych. Zdaniem Strony zainstalowanie króćców pomiarowych wymagałoby przebudowy wszystkich emitorów, a w niektórych przypadkach również zmiany w konstrukcji budynków, co wiązałoby się z kosztami finansowymi niewspółmiernie wysokimi w stosunku do możliwych zagrożeń powodowanych przez emisję z ww. emitorów.

Parametry pracy instalacji w warunkach odbiegających od normalnych związane są z rozruchem i zakończeniem pracy urządzeń. Rozpalenie kotłów parowych (kotłownia) ma miejsce kilka dni przed rozpoczęciem kampanii. Proces rozruchu kotłowni i uzyskanie nominalnych parametrów pracy kotłów powoduje zwiększoną emisję tlenu węgla przez około 12 godzin. Po tym

czasie kotły osiągają założone parametry pracy. Proces wygaszania kotłów powoduje emisję spalin odbiegającą od założonych parametrów w ciągu ok. 6 godz. Awarie i przestoje w procesie produkcyjnym, ze względu na dużą bezwładność kotłowni powodują zmiany w składzie emitowanych spalin. Istnieje możliwość wyłączenia i załączenia poszczególnych jednostek kotłowych w czasie kampanii.

Rozpalenie pieców wapiennych ma miejsce na kilka dni przed rozruchem cukrowni (rozpoczęciem krajania buraków). Wapno palone uzyskane z procesu rozruchu jest wykorzystane w procesie produkcyjnym, natomiast powstający gaz jest w całości emitowany do atmosfery. Pobór gazu do procesu saturacji w fazie rozruchu cukrowni jest regulowany upustem nadwyżki do atmosfery. Po zakończeniu kampanii (zaprzestaniu dodawania do soków mleka wapiennego) następuje wygaszanie pieców i upust powstającego gazu do atmosfery. Sytuacje awaryjne w procesie produkcyjnym i postoje wpływają na zwiększenie emisji CO₂. Nie ma możliwości zatrzymania procesu wypalania wapna (wygaszenia pieca) w czasie produkcji cukru.

W zakładzie nie występują inne warianty pracy instalacji i urządzeń podstawowych, niż opisane wyżej.

W celu uniknięcia stanów awaryjnych, urządzenia technologiczne są na bieżąco kontrolowane, modernizowane i remontowane. Praca niektórych urządzeń może się odbywać zamiennie. Wszystkie linie produkcyjne pracują na założonym poziomie, bez przestojów i ingerencji w pracę instalacji. W przypadku ewentualnego wystąpienia awarii urządzenia lub instalacji nastąpi ich wyłączenie lub zatrzymanie procesu technologicznego do czasu zakończenia niezbędnej naprawy. Prowadzenie procesów technologicznych przy niesprawnej lub uszkodzonej instalacji nie jest możliwe ze względu na konieczność dotrzymania bezpieczeństwa pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska. Wobec powyższego nie jest przewidywana i planowana eksploatacja urządzeń technicznych i instalacji technologicznych Cukrowni Malbork w warunkach odbiegających od normalnych.

Zgodnie z art. 46 ust. 4 Prawa wodnego, zakłady pobierające wodę w ilości większej niż 100 m³ na dobę są obowiązane do dokonywania systematycznego pomiaru ilości pobieranej wody. W świetle art. 147 Prawa ochrony środowiska, prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani do okresowych pomiarów wielkości emisji i pomiarów ilości pobieranej wody. W związku z powyższym zobowiązano Stronę do prowadzenia dekadowego rejestru ilości pobieranej wody (pkt VIII. 4., tiret pierwsze decyzji).

Prowadzący instalację do spalania paliw zobowiązany jest do prowadzenia pomiarów wielkości emisji zanieczyszczeń zgodnie z zakresem i metodykami określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2004 r. nr 283 poz. 2842) i ich przekazywania organom kontrolnym.

Zobowiązano Stronę, zgodnie z zaleceniem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, do wykonywania raz w roku (w okresie kampanijnym) pomiarów emisji gazów i pyłów

Strona posiadała pozwolenie wodnoprawne Nr OS-6223-P-1/01 z dnia 09.07.2001 r., na pobór wód powierzchniowych z Kanału Juranda i rzeki Nogat w okresie 8 dni przed rozpoczęciem kampanii cukrowniczej w ilości Q_d = 10000 m³/d oraz w ilości Q_d = 3000 m³/d w okresie kampanijnym. Wnioskowana obecnie ilość poboru wody w czasie kampanii wynosi Q_{sr.d} = 3600 m³/d oraz w okresie między kampaniami Q_{sr.d} = 200 m³/d.

Nie uległ zmianie rodzaj emitowanych zanieczyszczeń w stosunku do ostatniego pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza nr OS-7644-2/02 z dnia 06.05.2002 r., wzrosła natomiast znacznie ilość emitowanych zanieczyszczeń. Związane jest to z wzrostem przerobu buraków oraz wydłużonego do 100 dni okresu kampanijnego.

KSC posiadała decyzję Starosty Powiatu Malborskiego Nr WYCH.OS-7670/3/05-3 z dnia 03.11.2005, zmieniającą decyzję Wojewody Elbląskiego Nr OS-III-8626/h/4/90 z dnia 22.11.1990 r. dotyczącą dopuszczalnych wartości emitowanego hałasu do środowiska. Wartości te określone w niniejszym pozwoleniu nie uległy zmianie w stosunku do ww. decyzji.

Strona posiadała, wydane przez Starostę Malborskiego, pozwolenie nr OS-7660-3/04 z dnia 23.08.2004 r. (zmiana z dnia 17.05.2005 r nr OS-7660-1/05) na wytwarzanie odpadów, które uwzględniało wymagania przewidziane dla zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania i transportu odpadów. W przypadku większości odpadów ich wytworzona ilość będzie na podobnym poziomie, jaki

został określony w powyższej decyzji. W stosunku do poprzedniego pozwolenia zwiększy się ilości rodzajów odpadów przewidzianych do wytworzenia. Ponadto Strona wystąpiła z wnioskiem o zezwolenie na odzysk odpadów oraz odstąpiła, w myśl art. 28 ust. 9 ustawy o odpadach, od uzyskania zezwolenia na transport wytworzonych przez siebie odpadów.

Ustalono termin ważności pozwolenia, zgodnie z wnioskiem, na dzień 31.12.2015 r.

Pozwolenie niniejsze zostało uzgodnione z Pomorskim Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku postanowieniem I.dz. 6307/2006/jg,msz z dnia 11.09.2006 r.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Z dniem 30 czerwca 2006 r. wygasły:

- pozwolenie wodnoprawne Nr OS-6223-P-1/01 z dnia 09.07.2001 r., na pobór wody powierzchniowej z Kanału Juranda i rzeki Nogat;
- pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza nr OS-7644-2/02 z dnia 06.05.2002 r. - w części dotyczącej instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego (art. 193 ust. 2 POŚ);
- pozwolenie na wytwarzanie odpadów nr OS-7660-3/04 z dnia 23.08.2004 r. wraz ze zmianą z dnia 17.05.2005 r nr OS-7660-1/05;
- decyzja określająca dopuszczalne poziomy hałasu przenikające do środowiska Wojewody Elbląskiego Nr OS-III-8626/h/4/90 z dnia 22.11.1990 r. zmieniona decyzją Starosty Malborskiego Nr WYCH.OS-7670/3/05-3 z dnia 03.11.2005 r.

Zgodnie z art. 214 Prawa ochrony środowiska – przed dokonaniem zmian w instalacjach objętych pozwoleniem zintegrowanym, polegających na zmianie sposobu funkcjonowania instalacji, prowadzący instalacje jest obowiązany poinformować organ właściwy do wydania pozwolenia o planowanych zmianach.

W przypadku istotnych zmian w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym Strona zobowiązana jest do poinformowania organu właściwego do wydania pozwolenia, o planowanych zmianach i złożenia wniosku o zmianę wydanego pozwolenia zintegrowanego.

W świetle art. 216 i 195 Prawa ochrony środowiska, w przypadku zmian w najlepszych dostępnych technikach, pozwalających na znaczne zmniejszenie wielkości emisji bez powodowania nadmiernych kosztów lub w sytuacji, gdy będzie to wynikało z potrzeby dostosowania warunków eksploatacji instalacji do zmian wprowadzonych w przepisach o ochronie środowiska, pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania.

Niniejsza decyzja nie zwalnia Strony od następujących obowiązków wynikających z ustawy Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach:

- obowiązek wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska (art. 284 POŚ) na rachunek Pomorskiego Urzędu Marszałkowskiego;
- składania Marszałkowi Województwa Pomorskiego i Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku, w terminie wniesienia opłat, wykazu zawierającego informacje i o ilościach i rodzajach gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza oraz dane na podstawie których określono te ilości (art. 286 POŚ);
- prowadzenia ewidencji zawierającej informacje o ilościach i rodzajach gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza oraz dane na podstawie których określono te ilości (art. 287 POŚ);
- przekazywania wyników pomiarów zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia, przekazywanych właściwym organom ochrony środowiska oraz terminu i sposobów ich prezentacji (Dz.U. Nr 59 poz. 529) Staroście Malborskiemu oraz na podstawie art. 149 ust. 1 POŚ Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku;

- składania (art. 37 POŚ) Marszałkowi Województwa Pomorskiego zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości wytwarzanych odpadów i o sposobach gospodarowania nimi, do końca pierwszego kwartału za poprzedni rok kalendarzowy, na formularzach zgodnych z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2001 r. w sprawie zakresu informacji oraz wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych (Dz.U. nr 152 poz. 1737);
- przechowywania dokumentów sporządzonych na potrzeby ewidencji przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono te dokumenty (art. 36 ust. 10 ustawy o odpadach);
- podejmowania odpowiednich działań w przypadku powstania zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych w celu ograniczenia ich skutków dla środowiska (art. 146 ust. 2 POŚ).

Od niniejszej decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku, za pośrednictwem Starosty Malborskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 1 ust. 1, pkt 1 d ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960 z późniejszymi zmianami) oraz pkt 42 ppkt 1 części IV załącznika do ww. ustawy pobrano opłatę skarbową za wydanie pozwolenia zintegrowanego w kwocie 2000 zł.

Otrzymują:

1. Krajowa Spółka Cukrowa S.A. w Toruniu
Oddział „Cukrownia Malbork” w Malborku
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska
2. Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego w Gdańsku
3. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Gdańsku
4. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku
5. Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego
Terenowy Oddział w Nowym Dworze Gdańskim
6. Ser Jo-bis Malbork
7. Spółdzielnia Rybołówstwa i Przetwórstwa „TROĆ” w Tczewie
8. Burmistrz Miasta Malborka